

MELODIER

TIL

„TROENS RARE KLENODIE“

ELLER

BRORSONS SALMEBOG

SAMLET FRA FOLKEMUNDE
OG GAMLE KILDER OG UDGIVET TILIGEMED ET

TILLÆG

M. K. SAND

lyn. 22589 a

I KOMMISSION HOS
LEHMANN & STAGE, KØBENHAVN

1911

FORORD.

Nærværende Melodisamling er en Frugt af et Samlerarbejde, jeg kom i Gang med i min Sommerferie 1907. Da havde jeg nemlig Understøttelse til en Indenlandsrejse paa Sangens Vegne. Og da gjorde *Provst Møller i Ølby* mig opmærksom paa, at der paa hans Egn og muligvis andre Steder i Landet fandtes *hændende Salmemelodier*, som burde reddes fra *Forglemmelse*.

Jeg betragtede det som et Vink om, at der *her laa en Opgave for mig*, og gav mig straks i Færd med at optegne først, hvad *Provst Møller* og siden forskellige ældre Folk paa *Struer-Egnen* kunde synge for mig. Det var en *lovene Begyndelse*, og paa min senere Færd gennem *Thy* og *Vendsyssel* fik jeg hos andre ældre Folk, som havde staaet i Forhold til den gamle *Opvækkelse* og de *gudelige Forsamlinger*, *rigelige Bidrag* til min Samling, saa det kom til at staa for mig som en Mulighed: *efterhaanden at finde ejendommelige Melodier til de fleste af Brorsons Salmer*.

Jeg søgte derfor og fik i de to følgende Sommerferier 1908 og 1909 *atter Understøttelse til videre Indsamling*. Mine Rejser gik nu tildels til forskellige andre Egne af Landet, og det blev i det hele en *rigere Høst*, end jeg fra først af havde turdet vente. Det var nu *ikke alene Brorsons*, men ogsaa *Kingos* og *andre gamle Salmer*, til hvilke jeg forefandt saakaldte „*folkelige*“ *Melodier* og *ejendommelige Syngemaader af de gamle Kirkemelodier*. Men da de *Brorsonske* er de mest *ejendommelige*, har jeg i denne Samling *udelukkende holdt mig til dem*, uden for saa vidt nogle af dem er fælles baade for *Brorsons* og *andre gamle Salmer*. Ud over, *hvad jeg saaledes fandt i Folkemunde*, har jeg optaget en Del *Melodier* saavel fra *Freylinghausens Samling* som *Pontoppidans Salmebog*; ligeledes et Par af „*Wexels christelige Salmer og Sange*“ samt en af *Hjorts Salmebog* og en af *Weyses Koralbog*. Men da der endda blev *over 30 Salmer* med *ejendommelige*, tit ret vanskelige *Verseformer tilbage*, som jeg hidtil ikke fandt *Melodier til*, har jeg — af Trang til at faa dem sunget — selv prøvet min Lykke og sat *Melodier til dem i et særskilt „Tillæg“ bag i Samlingen*.

I Forbindelse med dette „Tillæg“ og de gamle Kirkemelodier fra „Berggreens Koralbog“, hvoraf slet ingen er benyttet, vil Samlingen med ialt 230 Melodier indeholde Noder til *alle Brorsons syngelige Salmer*.

Jeg vilde gerne nytte Lejligheden her til at rette en *hjørteelig Tak* til alle dem, der paa forskellig Vis har været mig til Hjælp ved denne Indsamling, og særlig rettes Takken til de mange gamle Mennesker, som med en sjælden Imødekommen og Udholdenhed har siddet og sunget for mig i Timevis, medens jeg Linje efter Linje nedskrev Melodierne! — At der iøvrigt er mange af disse, hvis *musikalske Værd er liden*, vil jo let ses, skønt der dog ogsaa i den Henseende findes ikke faa ægte Guldkorn. Deres væsenligste Betydning er jo nok den, at de som *hjemlige Toner i flere Slægtled har baaret den Brorsonske Salmeskat gennem aandelig døde Tider ned til vore Dage*, og derfor har det været mig et kært Arbejde at sysle med i min Fritid.

Sluttelig tillader jeg mig at rette den Opfordring eller Bøn til alle Venner af Brorsonsk Salmesang: at hvis de kender andre ikke trykte Melodier, end de her i Samlingen forekommende, de da vil gøre mig den Tjeneste enten at sende mig dem paa Noder eller lade mig vide, hvem der kan synge dem! Det vil da mulig endnu kunne lykkes mig at faa saadanne udgivet sammen med, hvad jeg allerede har eller haaber at faa samlet af anden gammel Salmesang fra Hjemmenes Verden.

Gørding Skole ved Vemb, i Januar 1911.

M. K. Sand,
Lærer.

1. Adam gik i Frydens Lund.

[Denne Melodi synes at være af yngre Oprindelse.

Sungen af *Kristen Kirkegaard*, Bindslev, Vendsyssel.

A - dam gik i Fry - dens Lund, he - le Ver - den at re - ge - re,
Gud vil ham dog gi - ve me - re, der - for faldt han i en Blund,
Her - ren vil - de nu be - skik - ke Æg - te - ska - bets høj - e Sag,
A - dam sov og vid - ste ik - ke, at det var hans Bryl - lups - dag.

2. Ak Fader, lad Dit Ord og Aand.

Peder Chr. Raabjerg, Fausing ved Struer.

Ak Fa - der, lad Dit Ord og Aand dog
Og se, hvor fuld Din Ur - te gaard af
ret faa O - ver - haand! Din Vækst Du her vel har; men
Torn og Tid - sel staar!
ak, hvor tynd og rar. Hvor li - det er dog
Kraf - ten kendt af Ord og Sa - kra - ment.

3. Ak, maatte hun sin Jesum skue.

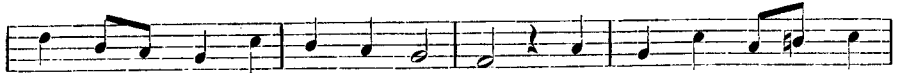
Pontoppidans Salmebog.

Ak, maat - te hun sin Je - sum sku - e, min Sjæl, som

Je - sus har saa kær, skønt hun er in - tet min - dre værd, og

gaa fra Krop-pens Or - me - tu e til den, som hen - de

kraf - lig dra - ger til sig fra den - ne Ver - den op, med

hvil - ken hun om - sonst u - ma - ger sit he - le ar - me Lev - nets - lob.

4. Ak, min Rose visner bort.

Fru Kragh, Skørpinge.

Ak, min Ro - se vis - ner bort, bli - ver baa - de bleg og sort; ak, mit

Blom - ster stod før som Mælk og Blod, fal - mer nu fra Top til Rod.

5. Ak, vidste du, som gaar i Syndens Lænke.

Lærer M. C. Christensen (Fyn).

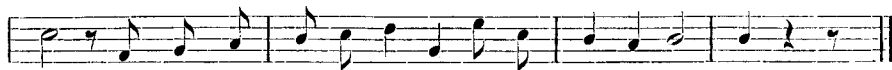

Ak, vid - ste du, som gaar i Syn - dens Læn - ke, hvor haardt det
du skul - de dig ej Øj - e - blik be - tæn - ke at sø - ge

er, det Sa - lans Sla - ve - ri,
den, som dig kan gø - re fri.

Ak, hvil - ken sa - lig Stund du

lik, om du be - gynd - te nu i det - te Øj - e - blik.

6 a. Aldrig jeg mere paa Verden vil tænke.

P. Chr. Roabjerg.

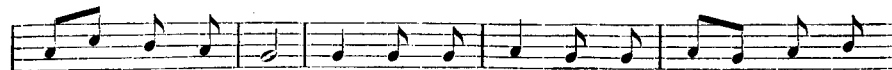
Al - drig jeg me - re paa Ver - den vil tæn - ke, Him - len, kun
jor - di - ske Fri - hed er tun - ge - ste Læn - ke, Glæ - den er

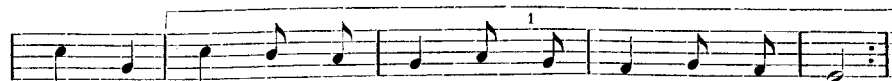
Him - len jeg læn - ges at se; Kal - ken er dej - lig, som
grun - det paa Pil - ler af Sne. Me - dens de stol - te sig

Vel - lyst vil skæn - ke, men den er blan - det med
smin - ke og svæn - ke, maat - te vel Or - me - ne

gif - lig - ste Ve; al - drig jeg me - re paa Ver - den vil
hjer - te - lig le;

tæn - ke, Him - len, kun Him - len jeg læn - ges at se;

Him - len, kun Him - len jeg læn - ges at se.

6 b. Aldrig jeg mere paa Verden vil tænke.

Skomager *Tellesen*, Bindslev.

Al - drig jeg me - re paa Ver - den vil tæn - ke,
 jor - di - ske Fri - hed er tun - ge - ste Læn - ke,
 Him - len, kun Him - len jeg læn - ges at se, Kal - ken er
 Glæ - den er grun - det paa Pil - ler af Sne. Me - dens de
 dej - lig, som Vel - lyst vil skæn - ke, men den er blan - det med
 stol - te sig smin - ke og svæn - ke, maat - te vel Or - me - ne
 gif - tig - ste Ve; Al - drig jeg me - re paa Ver - den vil
 hjer - te - lig le.
 tæn - ke, Him - len, kun Him - len jeg læn - ges at se.

7. Al Pris og Lov og Ære.

(Åleneste Gud udi Himmerig).

Afdøde Lærer *Overgaard*, Felding ved Holstebro.

Al Pris og Lov og Æ - re bør al
 Den Gud, som al - le Un - der gør, den
 God - heds Gud og Fa - der! os fin - de
 Her - re Gud, som la - der
 Trøst i stør - ste Nød og gør den su - rest
 Jam - mer sød. O gi - ver vor Gud Æ - re!

8. Allerstørste Præst.

Freylinghausens Choralbog og Pontoppidans Salmebog.

Al - ler - stør - ste Præst, som Dig har op - of - ret selv for mig,

9. Amen! Jesus han skal raade.

Afdøde Jens Chr. Kirkegaard i Vemb.

A - men! Je - sus han skal raa - de, A - men
A - men er hans Kraft og Naa - de, A - men

er hans Aand og Ord, A - men er hans
er hans Daab og Bord,

Liv og Død, A - men! hvad er Je - sus sød!

10. Arme Skrog gaar i Tog.

Kirsten Hansen, Aulby.

Ar - me Skrog gaar i Tog, knap kan' staa, men
vin - der dog, ja det sker, naar des mer Tro - en - kun paa

Fine.
Fa - nen ser. Lad det sne Ak og Ve, lad det hag - le
Spot og Spe, Je - su Saar, hvor det gaar, mig til Skjul og
Skan - se staa. Ver - dens Gud sø - ger Brud paa min Vold med Skud i Skud;
De c al Fine.
ret i Form af en Storm gri - bes an - jeg ar - me Orm.

11 a. Armod volder mig at skri-ge.

Margrete Laursen, Røjle Mark.

Ar - mod vol - der mig at skri - ge til den ri - ge, som mig
e - ne hjæl - pe kan. Je - su, det er Dig, det gæl - der, da jeg
fæl - der he - le Strøm-me Taa - re - vand.

11 b. Armod volder mig at skri-ge.

Freylinghausen.

Ar - mod vol - der mig at skri - ge til den ri - ge,
som mig e - ne hjæl - pe kan. Je - su! det er Dig, det
gæl - der, da jeg fæl - der he - le Strøm-me Taa - re - vand.

12. Bort, Verden, af mit Sind og Øje.

(En Variant af »Hvo véd, hvor nær mig er min Ende.«)

Ane Marie Gadegaard, Gjellerup.

Bort, Ver - den, af mit Sind og Øj - e, din Lyst du selv be - hol - de
som mig ej me - re kan for - nøj - e end Jor - den, som jeg spyt - ter
maa, Hver el - ske, hvad ham sy - nes til, jeg kun min Je - sus el - ske vil.
paa.

* De smaa Noder betegner en mere flydende Melodigang end Originalens.

13 a. Den elskte Jerusalems Længsel.

P. Chr. Raabjerg.

Den elsk - te Je - ru - sa - lems Læng - sel mig nø - der at
til Je - sum som Du - en til No - a i Ar - ken at
i - le hvi - le. Ak, hav - de jeg Vin - ger, som Ør - nen sig svin - ger! Jeg
vil - de op - fa - re fra alt, hvad mig tvin - ger og stin - ger.

13 b. Den elskte Jerusalems Længsel.

Lærer Christensen, Holstebro (fra Humlum).

Den elsk - te Je - ru - sa - lems Læng - sel mig nø - der at i - le
til Je - sum som Du - en til No - a i Ar - ken at hvi - le.
Ak, hav - de jeg Vin - ger, som Ør - nen sig svin - ger! Jeg
vil - de op - fa - re fra alt, hvad mig tvin - ger og stin - ger.

14. Den sagte Bevægelses liflige Vind.

Ane Pedersen (Gartner), Gudum.

Den sag - te Be - væ - gel - ses lif - li - ge Vind, som Hjer - tet op -
den kom - mer af Je - su hans mil - de - ste Sind, han kan mig saa
li - ver og sted - se mig dri - ver, Hans skæm - ten - de Lyst ind -
vel for - fri - ske min Sjel.
ta - ger mit Bryst, hans skæm - ten - de Lyst ind - ta - ger mit Bryst.

15 a. Den Sjæl, som Gud i Sandhed kender.

P. Odgaard, Thyholm.

Den Sjæl, som Gud i Sand - hed ken - der og
som sig med Lyst fra Ver - den ven - der og

fin - der Smag i Li - vets Ord, den kan sig ret i Gud for -
med sit Sind i Him - len bor,

nøj - e, og Ver - den er ham der - i - mod som Rø - gen

for det sva - ge Oj - e, for ham er Gud al - e - ne god.

15 b. Den Sjæl, som Gud i Sandhed kender.

Lærer Therkelsen, Strib.

Den Sjæl, som Gud i Sand - hed ken - der og
som sig med Lyst fra Ver - den ven - der og

fø - ler Smag i Li - vets Ord, den
med sit Sind i Him - len bor,

kan sig ret i Gud for - nøj - e, og Ver - den er

ham der - i - mod som Rø - gen for det sva - ge

Oj - e, for ham er Him - len e - ne god.

16. Den snævre Vej er bred nok til Guds Rige.

Ane Marie Gadegaard, Gellerup.

Den snæv - re Vej er bred nok til Guds Ri - ge, naar

man gaar sag - te, li - ge, stil - le fort, at hvert et Trin for-
 sig - tig bli - ver gjort; naar man har lært hen op at sti-
 ge, saa er den Vej og bred nok til Guds Ri - ge.

17 a. Den, som der vinder, skal æde.

(Sorrig og Glæde de vandre).

Saaledes som den blev sunget af *Jens Chr. Kirkegaard*
 i Vemb for over 50 Aar siden.

Den, som der vin - der, skal æ - de de sø - de
 In - gen Slags Død el - ler Jam - mer skal mø - de
 Frug - ter, som midt i Guds Pa - ra - dis gror. kvæ - gen - de
 den, paa mig sted - se og hjer - te - lig tror,
 Saft, Styr ke og Kraft gi - ves den, Sej - ren i Dø - den har haft.

17 b. Den, som der vinder, skal æde.

Ane Eriksen, Ommel paa Ærø.

Den, som der vin - der, skal æ - de de sø - de Frug - ter, som
 In - gen Slags Død el - ler Jam - mer skal mø - de den, paa mig
 midt i Guds Pa - ra - dis gror. kvæ - gen - de Saft,
 sted - se og hjer - te - lig tror;
 Styr - ke og Kraft gi - ves den, Sej - ren i Dø - den har haft.

18. Den, som Gud har født og baaren.

Freylinghausen.

Den, som Gud har født og baa-ren, før der fand-tes
 Nat og Dag, er til A og Ø ud-kaa-ren til en Kil-de,
 Sum og Dag for det Køn, som var for-lo-ren, skyl-dig til at
 ka-stes ned i den lan-ge E-vig-hed.

19 a. Den store hvide Flok.

Fru Abelone Smedegaard, Kbhvn., fra Rind.

Den sto-re hvi-de Flok vi se som tu-sind
 Bjær-ge fuld af Sne, med Skov omkring af Pal-me-sving for
 Tro-nen. Hvo er de? Det er den Hel-te ska-re,
 Der hol-de de nu Kir-ke-
 som af hin den sto-re Træng-sel kom og har sig
 gang med u-op-hør-lig Ju-bel-sang i høj-e
 toed i Lam-mets Blod til Him-lens Hel-lig-dom.
 Kor, hvor Gud han bor, blandt al-le Eng-les Sang.

19 b. Den store hvide Flok.

Forstander *Anders Jørgensen*, Høng.

Den sto - re hvi - de Flok vi se som tu - sind Bjær - ge
 Det er den Hel - te ska - re, som af hin den sto - re
 Der hol - de de nu Kir - ke - gang med u - op - hør - lig
 fuld af Sne, med Skov om - kring, af Pal - me - sving for
 Træng - sel kom og har sig loed i Lam - mets Blod til
 Ju - bel - sang i høj - e Kor, hvor Gud han bor, blandt
 Tro - nen, hvo er de?
 Him - lens Hel - lig - dom.
 al - le Eng - les Sang.

20 a. Den Tid gaar an.

Erik Eriksen, Ommel paa Ærø.

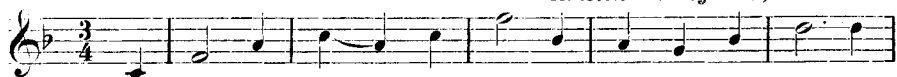
Den Tid gaar an, som Je - sus selv har sat, da
 al min Ve jeg si - ge skal god Nat; far - vel, far - vel, du
 on - de Verdens Stad, mit Fæng - sel, Gud ske Lov, nu skil - les ad.

20 b. Den Tid gaar an.

Fru *Kirkegaard* i Vemb, for 50 Aar siden.

Den Tid gaar an, som Je - sus selv har sat, da al min
 Ve jeg si - ge skal god Nat; far - vel, far - vel, du on - de Verdens
 Stad, mit Fæng - sel, Gud ske Lov, nu skil - les ad.

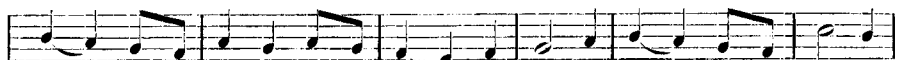
21. Den Vej gaar vist til Himmerige.

Kristen Kirkegaard, Bindslev.

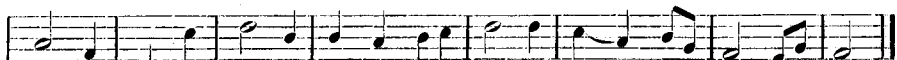
Den Vej gaar vist til Him - me - ri - ge, som Je - sus
ser du ham til hans Kors at sti - ge, det er hans

selv paa Jor - den gik; Han er din For-mand,
Him - mel - van - dringer Skik.

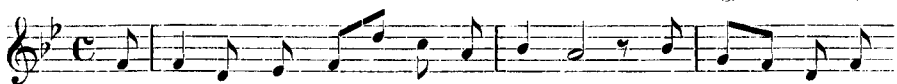

vi skal ken-de, hvo ham kun føl-ger huld og tro, hans

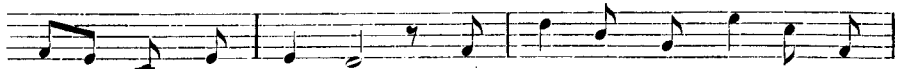

Træng-sel faar en snar-lig En-de og kom-mer-gan - ske vist til Ro.

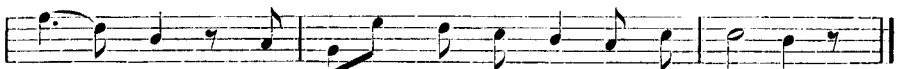
22. Den yndigste Rose er funden.

Fra Rødding, Nordslesvig.

Den yn-dig - ste Ro - se er fun-den, blandt sti - ve - ste

Tor - ne op - run - den, min Je - sus, den dej - lig - ste

Po - de, blandt syn - di - ge Men - ne - sker gro - de.

23. De Ord, som Du mig lader høre.

Margrete Laursen, Røjle Mark.

De Ord, som Du mig la - der hø - re, dem kys - ser jeg i
at Du, o sto - re Gud, Dit Ø - re vil bøj - e til min

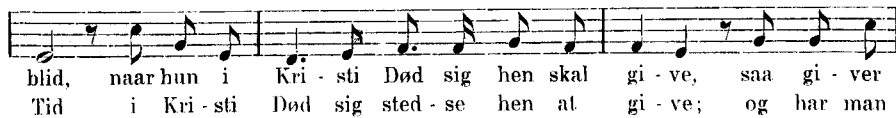
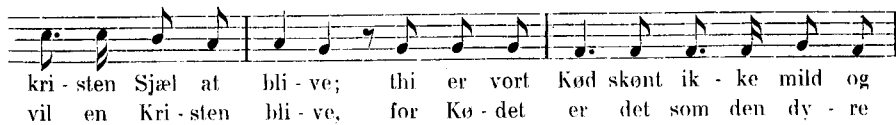
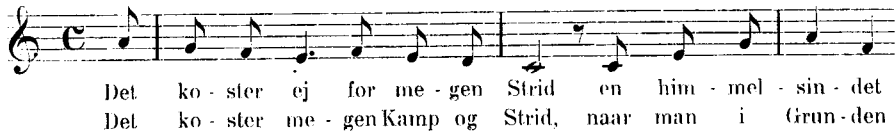

in - derst Hjer - tens Grund, Jeg skal kun frit mit Vil - kaar
ar - me Bet - tel - mund!

**24. Det koster ej for megen Strid, eller:
Det koster megen Kamp og Strid.**

P. Chr. Raabjerg.

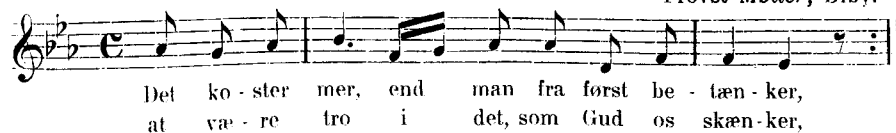

lidt langsommere.

25 a. Det koster mer, end man fra først betænker.

Provst Møller, Ølby.

25 b. Det koster mer.

Kr. Kirkegaard, Bindlev.

Det ko - ster mer, end man fra først be - tæn - ker,
at væ - re tro i det, som Gud os skæn - ker,
i Kær - lig - he - dens før - ste Kraft at staa, til man os
ser fra Kam - pens Plads at gaa.

25 c. Det koster mer.

Lærer Therkelsen, Strib.

Det ko - ster mer, end man fra først be - tæn - ker, at væ - re
tro i det, som Gud os skæn - ker, i Kær - lig - he - dens
før - ste Kraft at staa, til man os ser fra Kampens Plads at gaa.

26. Dine Vunders Huler.

Ane Marie Gadegaard, Gellerup.

Di - ne Vun - ders Hu - ler, Je - su, al - tid skju - ler
naar mig Sa - tan tru - er, spru - der Ild og Lu - er,
mit be - klem - te Sind; der han maa vel u - de staa;
lø - ber jeg der - ind;
er jeg i din aab - ne Si - de, faar han det at li - de.

27 a. Drag, Jesu, mig.

Lærer Oebergaard, Felding.

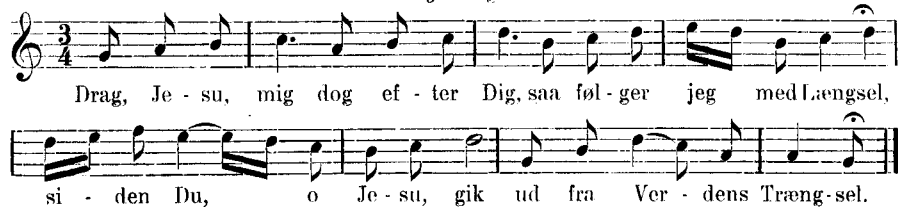
Drag, Je - su, mig dog ef - ter Dig, saa føl - ger jeg med Længsel

27 b. Drag Jesu, mig.

(Variant, men mere flydende Melodi).

Som Lærer *Overby* sang den i Madum Kirke ved Aar 1860.

28. Du arme Støv og Jord.

Lærer *Pedersen*, (Gjellerup).

29. Du Hjertens Fryd for rene Sinde.

Efter *Freylinghausen*.

30. Er jeg da her alene vild og fremmed?

Peder Krænsen i Herning.

Er jeg da her al - e - ne vild og frem-med? Til Dø - den

hart be - æng - stet og for - græn - met? Naar skal jeg dog den

haar - de Sje - le - tvang, naar skal jeg den dog bli - ve kvit en - gang?

31 a. Et er nødigt.

Martin Kokholm, Ølby.

Et er nø - digt, det - te e - ne: lær mig
Ver - den kan mig in - tet tje - ne, skønt hun

Gud at ken - de ret, Hun er kun en Byr - de, som
sy - nes fin og slet.

na - ger og pla - ger, hvor Sje - len dog lif - gen ret Lif - lig - hed

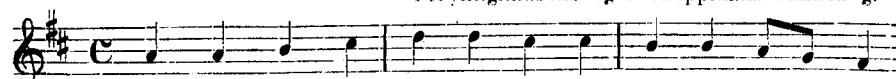

sma - ger; men faar jeg det e - ne for al - ting kun

fat, da bli - ver mig een Ting for al - ting min Skat.

31 b. Et er nødigt.

Freylinghausens og Pontoppidans Salmebog.

Et er nø - digt, det - te e - ne: lær mig Gud at
Ver - den kan mig in - tet tje - ne, skønt hun sy - nes

*
 ken - de ret, Hun er kun en Byr - de, som
 fin og slet.

na - ger og pla - ger, hvor Sjø - len dog in - gen ret Lif - lig - hed
 sma - ger; men faar jeg det e - ne for al - ting kun
 fat, da bli - ver mig een Ting for al - ting en - Skat.

31 c. Et er nødigt.

Svend Knudsen, Gellerup.

Et er nø-digt, det - te e - ne: lær mig Gud at ken - de ret,
 Ver - den kan mig in - tet tje - ne, skønt hun sy - nes fin og slet.
 Hun er kun en Byr - de, som na - ger og pla - ger, hvor
 Sjø - len dog in - gen ret Lif - lig - hed sma - ger; men
 faar jeg det e - ne for al - ting kun fat, da bli - ver mig
 een Ting for al - ting min Skat.

* De smaa Noder findes i Freylinghausens, men ikke i Pontoppidans Opskrift.

31 d. Et er nødigt.

Enke Maren Lauridsen, Ørre.

Et er nø - digt, det - te e - ne: lær mig Gud at
Ver - den kan mig in - tet tje - ne, skønt hun sy - nes

1
ken - de ret, 2
fin og slet. Hun er kun en Byr - de, som

na - ger og pla - ger, hvor Sjø - len dog in - gen ret Lif - lig - hed

sma - ger; men faar jeg det e - ne for' al - ting kun

fat, da bli - ver mig een Ting for al - ting min Skat.

32 a. Far dog fort!

Erik Eriksen, Ommel paa Åro.

Far dog fort, far dog fort! Zi on, fort i

Li - vets Trin! Lad den før - ste Brand ej slyk - kes,

skynd dig frem ved Da - gens Skin, at dig Maa - let

ej for - ryk - kes; Zi - on! ind ad Li - vets snæv - re

Port; far dog fort, far dog fort!

32 b. Far dog fort!

Freylinghausen og Pontoppidans Salmebog.

Far dog fort, far dog fort! Zi - on, fort i Li - vets Trin!

Lad den før - ste Brand ej slyk - kes, skynd dig frem ved Da - gensSkin,
 at dig Maa - let ej for - ryk - kes; Zi - on! ind ad Li - vets snæv - re
 Port; far dog fort, far dog fort!

33. Far her ud, urene Aand.

Scend Knudsen, Gellerup.

Far her ud, u - re ne Aand, hen til di - ne Li - gel!
 Jeg har gi - vet Je - sum Hånd, al - drig ham al svi - ge;
 gaa din Vej, jeg vil ej Ver - dens Lyst be - ge - re
 el - ler hø - re me - re.

34 a. Farvel, min Sjæl.

Kirsten Hansen i Christiansfeld. (Fra Nes.)

Far - vel, min Sjæl, i Je - su Si - des Vun - der, der har saa
 Der rør og bor du glad som Fugl i Lun - de med ham, Guds
 klar en Him - mel i hans Saar! Lam, som Brud for - e - net staar,
 De dy - be Nag - le - skram - mer for - dri - ver snart min Jam - mer, saa
 tit jeg sø - ger dem. Ja, o min Ro og ret - te Bru - de -
 kam - mer, trods Nød og Død, der er mit ret - te Hjem.

34 b. Farvel, min Sjæl.

Ane Pedersen, Gellerup.

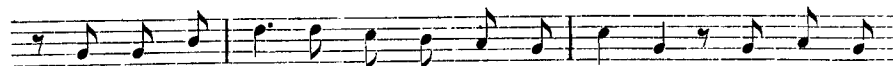
Far - vel, min Sjæl, i Je - su Si - des Vun - der, der har saa
Der ror og bor du glad som Fugl i Lun - de med ham, Guds

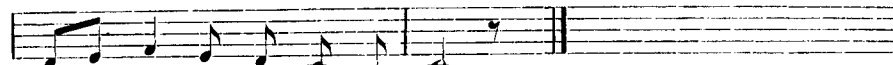
klar en Him - mel i hans Saar! De dy - be Nag - le skram - mer
Lam, som Brud for - e - net staar,

for - dri - ver snart min Jam - mer, saa tit jeg sø - ger dem.

Ja, o min Ro og ret - te Bru - de - kam - mer, trods Nød og

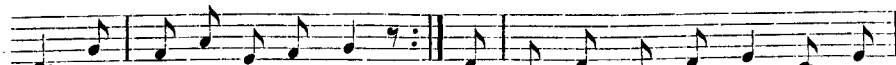
Død, der er mit ret - te Hjem.

34 c. Farvel, min Sjæl.

Ane Olsen, Staurby.

Far - vel, min Sjæl, i Je - su Si - des Vun - der, der har saa
Der ror og bor den glad som Fugl i Lun - de med ham, Guds

klar en Him - mel i hans Saar! De dy - be Nag - le - skram - mer for -
Lam, som Brud for - e - net staar,

dri - ver snart min Jam - mer, saa tit jeg sø - ger dem. Ja, o min

Ro og ret - te Bru - de - kammer, trods Nød og Død, der er mit ret - te Hjem.

35. Fred i Jesu Død.

(Herre, jeg har handlet ilde).

Provst Møller, Ølby.

Fred i Je - su Død vi skul - de, kun - de,
 hvert et Saar er her til - ful - de Pant, Be-
 bur - de al - le faa, Al - le raa - ber og for-
 vis og Segl der - paa.
 kyn - der: Her er Fred, be - klem - te Syn - der!

36. Gak hen i Getsemane.

P. Chr. Raabjerg.

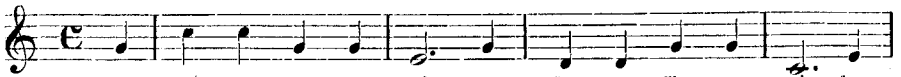
Gak hen i Get - se - ma - ne, Sjel og Sind, hvad din
 Je - sum me - gen Ve li - de maa for di - ne Ly - ster
 og i Støv som et Løv af Bang - hed ry - ster.

37. Guds igenfødte.

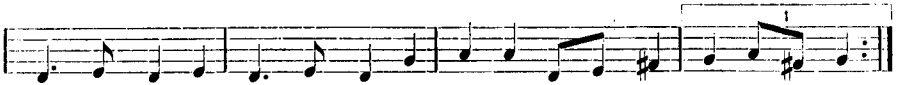
Martin Kokholm, Ølby.

Guds i - gen - fød - te, ny le - ven - de Sjø - le, mø - der vor
 Ab - ba i syn - gen - de Flok! Her - rens ny Skab - nin - gers lif - li - ge
 Mæ - le kan i hans Lov - sang ej ø - ve sig nok. La - der dog
 hver for sig Fa - de - ren hø - re, hvem der hans Naa - de kan dej - ligst kund - gå - re.

38 a. Guds Søn har gjort mig fri.

P. Chr. Raabjerg.

Guds Søn har gjort mig fri fra Sa - tans Ty - ran - ni, fra
Min Go - el lag - de sig i - mel - lem Gud og mig, sig

Syn - de - stand, fra Lo - vens Band, fra Dø - dens Skræk og Hel - ved - brand,
un - der - gav min Syn - de - straf til Mar - ter, Død og

Det var den Kær - lig - hed til mig, som var saa u - be -
Grav. der in - gen Ting var til Be - hag und - ta - gen den for -

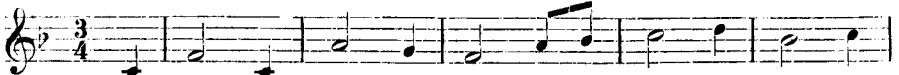

gri - be - lig, saa god i - mod en ond fra Top til Rod,
hud - ne Smag, med Mund og Haand, ja Sjel og

Aand i Fjen - dens Læ - ke - baand.

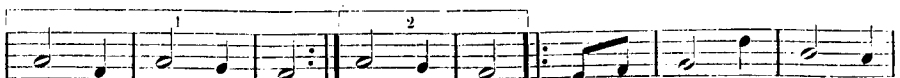
38 b. Guds Søn har gjort mig fri

Kr. Kirkegaard, Bindslev.

Guds Søn har gjort mig fri fra Sa - tans Ty - ran -
Min Go - el lag - de sig i - mel - lem Gud og

ni, fra Syn - de - stand, fra Lo - vens Band, fra Dø - dens
mig, sig un - der - gav min Syn - de - straf til Mar - ter,

Skræk og Hel - ved - brand. Det var den Kær - lig -
Død og Grav, der in - gen Ting var

Ovenstaaende Mel. skal, efter head Lærer Kaspersen i Skern har oplyst, oprindeligt være komponeret af hans Fader i nedenstaaende Skikkelse:

38 c. Guds Søn har gjort mig fri.

Kasper Jakobsen, Øst-Jylland.

38 d. Guds Søn har gjort mig fri.

Lærer *Therkelsen*, Strøb.

Guds Søn har gjort mig fri fra Sa-tans Ty-ran-
 ni, fra Syn-de-stand, fra Lo-vens Band, fra
 Dø-dens Skræk og Hel-ved-brand. Min Go-el lag-de
 sig i-mel-lem Gud og mig, sig un-der-gav min
 Syn-de- straf til Mar-ter, Død og Grav; det var den
 Kær-lig-hed til mig, som var saa u-be-
 gri-be-lig, saa god i-mod en ond fra Top til
 Rod, der in-gen Ting var til Be-lag und-
 ta-gen den for-bud-ne Smag, med Mund og
 Haand, med Sjæl og Aand i Fjen-dens Læn-ke-baand.

39. Gud skal alting mage.

Jens Chr. Kirkegaard, Vemb.

Gud skal al-ting ma-ge, som mig al-le Da-ge fav-ner
 Han, som mig ud-val-te og blandt si-ne tal-te, før-end
 i sit Skød, Han, som véd saa god Be-sked ud-i Li-vel
 jeg blev fød,

40. Halleluja, tusind Gang.

Fru Jutta (Bojsen) Møller (Nordslesvig).

Hal - le - lu - ja, tu - sind Gang, al - drig har jeg
no - gen Trang; thi mit Kors kun dri - ver mig
til min Je - sum, Je - sum kraf - te - lig.

41. Her er nyt fra Dødens Porte.

Fru Jutta Møller.

1. V. Her er nyt fra Dø - dens Por - te, Li - vet dø - de, syn - tes
2. V. Trods Slan - gen! Hans Ho - ved fik, hvad ham var
3. V. Guds Lam fik ham nu bun - den, og vi der - i har

bor - te, men dog vandt al - li - ge vel, men dog vandt al - li - ge -
lo - vet; her har vi nu Man - den op - stan - den, op -
fun - den en e - vig, e - vig Sejr, en e - vig, e - vig

vell Zion sjun - ger ham i Mo - de; Da vor
stan - den. Tri - umf, Tri - umf, Vic - to - ri - a! Vor
Sejr. Tri - umf, Tri - umf, Vic - to - ri - a! Hal -

Sam - son faldt og dø - de, slog han Dø - den selv i - hjel,
Nat er plat for - svun - den, vor Tid er blid op - run - den
le - lu - ja, Tri - umf! Tri - umf! Tri - umf, Hal - le - lu - ja!

slog han Dø - den selv i - hjel.
trods Sa - tans he - le Lejr.
Tri - umf, Vic - to - ri - a!

42. Her opad, i Døde. *Martin Kokholm, Ølby.*

Her op - ad, i Dø - de, for Ret - ten at mø - de! Saa
Hvad vil I da si - ge, som ha - de hans Ri - ge og

kom - mer vor Dom - mer i Him - le - nes Sky. Men
sø - ge bag Bø - ge og Bjer - ge - ne Ly? Naar

Zi - on, hvad Lyst vil det - te i Bryst ej
han dig vil skæn - ke, hvad in - gen kan tæ - ke, med -

gø - re at hø - re din Kæ - re - stes Røst?
de - le dig he - le al Sa - lig - heds Høst!

Saa sær ham kær en Gæst du est; hvor vrim - le Guds
Him - le da mod dig med Har - pe - lyd! Ej - a, til

Lyk - ke med Brud - gom og Smyk - ke af gyl - de - ne

Styk - ke med E - vig - heds Fryd.

43 a. Hjærte Fader. *Martin Kokholm.*

Hjær - te Fa - der! straf mig ej i Din Guddoms Har - me!
Lad mig ej for - ta - bes, nej! Hvor er Naa - dens Ar - me?

Est Du vred, o jeg véd, Je - su Vun - ders Kil - de kan Dig dog for - mil - de.

43 b. Hjærte Fader. *Pontoppidans Salmebog.*

Hjær - te Fa - der! straf mig ej i Din Gud - doms Har - me!
Lad mig ej for - ta - bes, nej! Hvor er Naa - dens Ar - me?

Est Du vred, o jeg, véd, Je - su Vun - ders Kil - de kan Dig dog for - mil - de.

44 a. Hvad blev der liden Tab.

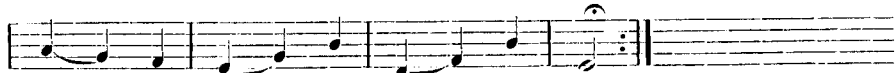
P. Chr. Raabjerg.

L. V. { Hvad blev der li - den Tab paa Ti - den, tæn - te
I Hø - stens Da - ge faa skal kla - ge o - ver
Mit Hjør - te, spar den Tid, du har, som er saa

vi paa Dø - dens Skaal og lod vor Tan - ke al - drig
Trang paa Tids - for - driv. O nej! end si - ge de, som
ko - ste - lig og rar. Har Du i Sin - de hjem at

van - ke fra vort ret - te Maal.
fi - ge til et e - vigt Liv.
fin - de, maa du væ - re snar.

44 b. Hvad blev der liden Tab.

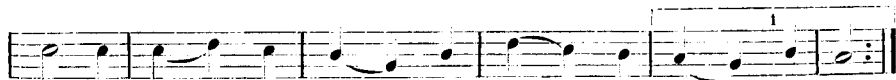
Kr. Kirkegaard, Bindslev.

Hvad blev der li - den Tab paa Ti - den, tæn - te
og lod vor Tan - ke at - ter van - ke fra vort

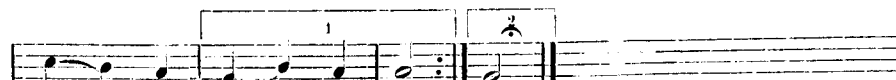
vi paa Dø - dens Skaal Maal. O, Hø - stens Da - ge
ret - te O, nej! end si - ge

faa skal kla - ge o - ver Trang paa Tids - for - driv.
de, som fi - ge til et e - vigt

Mit Hjør - te, spar den Tid du har, som er saa
Liv. har du i Sin - de hjem at vin - de, maa du

ko - ste - lig og rar;
væ - re snar.

45 a. Hvad er det godt at lande.

Anders Jørgensen, Høng.

Hvad er det godt at lan - de i Him - lens sø - de
 Havn, fra Ver - dens vil - de Stran - de, fra frem - med Land og
 Stavn; fra Rø - ver - Nest til Eng - le - fest, fra Svi - ne - egn til
 Fa - ders Favnl!Hvad er det godt at lan - de i Him - lens sø - de
 Havn, i Brud - goms Skød, fra Strid og Stød, ja alt hvad har af
 Sor - rig Navnl!Hvad er det godt at lan - de i Him - lens sø - de Havn.

45 b. Hvad er det godt at lande.

Jens Chr. Kirkegaard, Vemb.

Hvad er det godt at lan - de i Him - lens sø - de
 fra Ver - dens vil - de Stran - de, fra frem - med Land og
 Havn, fra Rø - ver - Nest til Eng - le - fest, fra
 Stavn; i Brud - goms Skød fra Strid og Stød, ja
 Svi - ne - egn til Fa - ders Favnl!Hvad er det godt at
 alt, hvad har af Sor - rig Navnl!
 lan - de i Him - lens sø - de Havn.

46 a. Hvad er det godt i Jesu Arme.

Lars Josefsen, Thyholm.

Hvad er det godt i Je - su Ar - me som Skø - de -
og ved hans Naa - des Bryst sig var - me med et fra
barn at so - ve ind Hvad vil du dig med Frygt be - svæ - re?
Sorg be - fri - et Sind! Gud kan din Sorg a - le - ne bæ - re,
hans Tro - fast - hed om - skif - tes ej. Han er dig al - tid tro for -
og har sig med sit Blod for -
ble - ven at fø - re dig paa ret - te Vej.
skre - ven

46 b. Hvad er det godt i Jesu Arme.

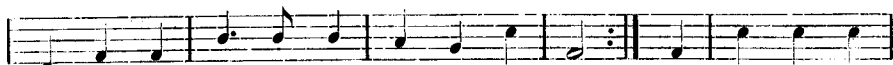
Pontoppidans Salmehog.

Hvad er det godt i Je - su Ar - me som
og ved hans Naa - des Bryst sig var - me med
Skø - de - barn at so - ve ind Hvad vil du dig med Frygt be -
et fra Sorg be - fri - et Sind!
svæ - re? Gud kan din Sorg al - e - ne bæ - re,
hans Tro - fast - hed om - skif - tes ej. Han er dig al - tid
tro for - ble - ven og har sig med sit Blod for - skre - ven
at fø - re dig paa ret - te Vej.

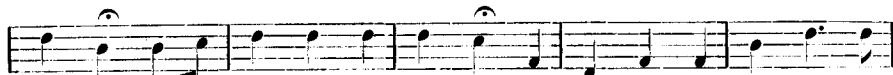
47 a. Hvad ere de Kristne.

Skomager *Tellesen*, Bindslev.

Hvad e - re de Krist - ne dog glim - ren - de smuk - ke ind -
De Frug - ter, som Je - sus dem gi - ver at pluk - ke, er

vor - tes, ud - vor - tes har So - len dem brændt. hvad in - gen kan
den - nem al - e - ne, ej an - dre be - kendt;

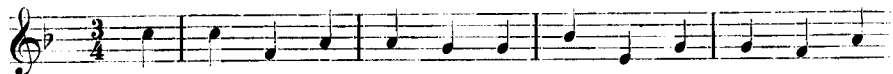

fat - te, hvad in - gen kan skat - te, har dis - se liv - ag - tig i

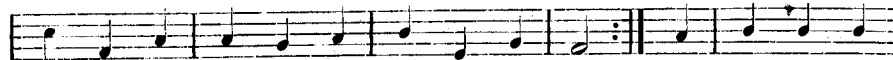

Sjæ - len be - fun - den at væ - re som Ly - set i Mør - ket op - run - den.

47 b. Hvad ere de Kristne.

Aanum *Sypiger*, Skern.

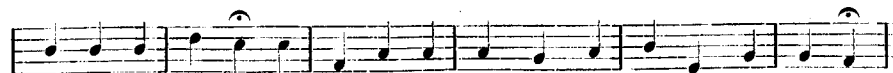
Hvad e - re de Krist - ne dog glim - ren - de smuk - ke ind
De Frug - ter, som Je - sus dem gi - ver at pluk - ke, er

vor - tes, ud - vor - tes har So - len dem brændt. hvad in - gen kan
den - nem al - e - ne, ej an - dre be - kendt;

fat - te, hvad in - gen kan skat - te, har dis - se liv - ag - tig i

Sjæ - len be - fun - den at væ - re som Ly - set i Mør - ket op - run - den.

47 c. Hvad ere de Kristne.

Freylinghausen.

Hvad e - re de Krist - ne dog glim - ren - de smuk - ke
De Frug - ter, som Je - sus dem gi - ver at pluk - ke,

ind - vor - tes, ud - vor - tes har So - len dem brændt. hvad
er den - nem al - e - ne, ej an - dre be - kendt;

in - gen kan fat - te, hvad in - gen kan skat - te, har
dis - se liv - ag - tig i Sjæ - len be - fun - den at væ - re som
Ly - set i Li - vel op - run - den.

48 a. Hvor er saadan en!

Peder Odgaard, Thyholm.

Hvor er saa - dan en! Dej - lig skøn og ren,
som vor Je - sus, den ud - kaar - ne, Lys og Liv for
mit for - lor - ne Hjer - tes Rad og Ben,
hvor er saa - dan en?

48 b. Hvor er saadan en!

Kirsten Hansen, Christiansfelt (Nes).

Hvor er saa - dan en! Dej - lig, skøn og ren,
som vor Je - sus, den ud - kaar - ne, Lys og Liv for
mit for - lor - ne Hjer - tes Rad og Ben, hvor er saa - dan en?

49 a. Hvorledes gaar det her?

Maren Lauridsen, Ørre.

Hvor - le - des gaar det her? Hun syn - ker hen i
Ma - ri - a Mag - da -
Sor - gen, og det paa Paa - ske - mor - gen, Ma - ri - a, som i -
le - ne, be - klemmt, for - ladt og e - ne, vil svøm - me hen i
sær sin Frel - ser hav - de kær!
Graad og véd slet in - tet Raad.

49 b. Hvorledes gaar det her?

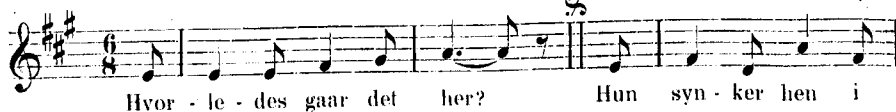
Peder Bjerg, N. Omme.

Hvor - le - des gaar det her? Hun syn - ker hen i Sor - gen, og
det paa Paa - ske - mor - gen, Ma - ri - a, som i sær sin
Frel - ser hav - de kær, Ma - ri - a Mag - da - le - ne, be -
Hun syn - ker hen i Sor - gen, og
klemmt, for - ladt og e - ne, vil svøm - me hen i Graad og
det paa Paa - ske - mor - gen, Ma - ri - a, som i - sær sin
véd slet in - tet Raad.
Frel - ser hav - de kær.

49 c. Hvorledes gaar det her?

Kirsten Hansen, Aulby.

Hvor - le - des gaar det her? Hun syn - ker hen i

Sor - gen, og det paa Paa - ske - mor - gen, Ma - ri - a, som i -
 sær sin Frel - ser hav - de kær. *Fine.* Ma - ri - a, Mag - da -
 le - ne, be - klemf, for - ladt og e - ne vil svøm - me hen i
 Graad og ved slet in - tet Raad. *Gentages fra Tegnet til Fine.*

50. Hvor lystig, sød og yndig.

(Hjærtelig mig nu længes).

Den blinde *Frans Pedersen, Ommel.*

Hvor ly - stig, sød og yn - dig er de - res Fød - ders
 som kraf - tig, lif - lig, fyn - dig be - bu - der Fred og
 Lyd, de ban - ge og de ar - me, som fø - le Syn - dens
 Fryd
 Byld, at Gud sig vil for - bar - me for Je - su Pi - nesSkyld.

51. Hvor skal jeg vel Lindring finde?

Mariane Kokholm, Ølby.

Hvor skal jeg vel Lindring fin - de i min sto - re Nød og Trang?
 Mon jeg vel og no - gen - sin - de bli - ver ret til - freds en - gang?
 Ja, der for - dres kun der - til, at jeg vil, hvad Je - sus vil.

52. Hvo vil mig anklage?

Martin Kokholm.

Hvo vil mig an - kla - ge og for Dom - men dra - ge hen paa
Syn - den jeg be - ken - der, men til Je - sum ven - der, der - med

Si - na - i? Mød mig da paa Gol - ga - ta,
er jeg fri.

Je - sus skal min Sag an - ta - ge; hvo vil mig an - kla - ge?

53 a. Hør dog, o hør.

Lars Josefsen, Thyholm.

Hør dog, o hør dog den him - mel - ske Væg - ter, du søv - ni - ge Jord!
Hø - rer og fat - ter, I Stammer og Slæg - ter, hans lif - li - ge Ord.

E - der, i hvem I end - og - saa mon væ - re af menne - ske - lig

Kød, e - der til e - vig For - løs - ning og Æ - re en Frel - ser er fød.

53 b. Hør dog, o hør.

Lærer Therkelsen, Strib.

Hør dog, o hør dog den him - mel - ske
Hø - rer og fat - ter, I Stam - mer og

Væg - ter, du søv - ni - ge Jord! E - der, i
Slæg - ter, hans lif - li - ge Ord. e - der til

hvem I end - og - saa maa væ - re, af men - ne - ske - lig Kød,
e - vig For - løs - ning og Æ - re en Frel - ser er fød.

54. I arme Syndre, op i Flok.

(O, kære Sjæl, fald ydmyg ned).

Erik Eriksen, Ærø.

I ar - me Syn - dre, op i Flok til Je - sum snart, alt
 læn - ge nok er slæbt paa Syn - dens Byr - del Se
 hver, som hart be - svæ - ret gaar, hvor aab - ner han sin Si - des
 Saar, den mil - de Sjæ - le - hydr - de.

55 a. I Herrens udvalgte.

Ane Gartner, Gudum.

I Her - rens ud - valg - te, som Hel - lig - hed ø - ve,
 hvor staar det med Kær - lig - heds vig - ti - ge Prø - ve?
 Staa I ret for - bund - ne ved E - vig - heds Baand? Har in - tet for -
 vir - ret det lif - li - ge Baand? Vor Fa - der i
 hvor Kær - lig - hed
 Him - len kan Hjør - ter - ne ken - de, den Høj - e - stes
 fat - tes, har Tro - en en En - de;
 Flam - mer bør him - mel - højt bræn - de, den Høj - e - stes
 Flam - mer bør him - mel - højt bræn - de.

55 b. I Herrens udvalgte.

Freylinghausen og Pontoppidans Salmebog.

I Herrens ud-valg-te, som Hel-lig-hed ø-ve,
 hvor staar det med Kær-lig-heds vig-ti-ge Prø-ve?

staa I ret for-bund-ne i Kær-lig-heds Aand? Vor
 Har in-tet for-vir-ret det lif-li-ge Baand? hvor

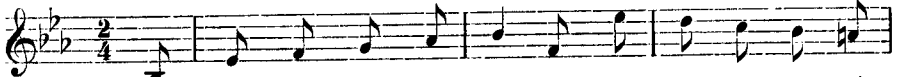

Fa-der i Him-len kun Hjer-ter-ne ken-de, den Høj-e-stes
 Kær-lig-hed fat-tes, har Tro-en en En-de;

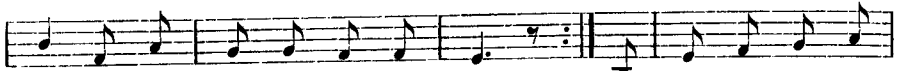

Flam-mer bør him-mel-højt bræn-de.

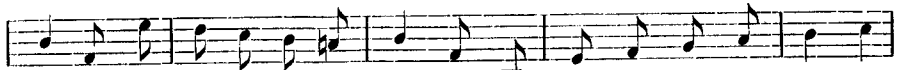
56. I Hælen Sværdet følger.

Ane Olsen, Staurby.

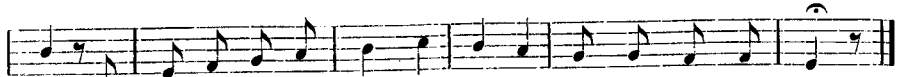
I Hæ-len Svær-det føl-ger, og for os har vi
 Hvad hjæl-per os den Pla-ge, Gud lod Æ-gyp-ten

Bøl-ger. Hvad Red-ning for den Sø? hvor vil hans fny-send
 sma-ge? Vi maa der-an og dø;

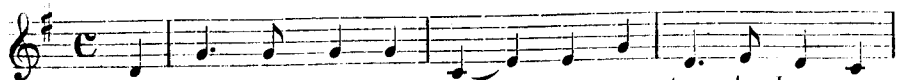

Vre-de os ud i Ha-vet spre-de og puk-ke ved vor Hel-sots

Sted! se Is-ra-el det rø-de Hav, der ser du da din Grav.

57. I Jomfruer, I kloge.

*(Hjærtelig mig nu længes).**Erik Eriksen, Ommel.*

I Jom-fru-er, I klo-ge, o tæn-der Lam-per,

ser, hvor det i Ver-dens Kro - ge nu mørk-nes mer og
 mer; vor Brud - gom er op - stan - den og kom - mer med en
 Fart, op! vaa - ger med hin - an - den, nu er det Mid - nat snart.

58. I Lemmer, hvis Hoved.

Provst Møller, Ølby.

I Lem-mer, hvis Ho - ved har Him - len i Væl - de, hvi
 Op, op - ad fra Jor - den den Tid - sel og Næl - de, op!
 gaar I, som gik I i Ver - den end - nu, mod Kor - set at
 læ - rer dog Kø - det at hol - de i Ku,
 ta - ge og al - ting for - sa - ge, hvad Sjæ - len svig - ag - tig fra
 Je - su for - vil - der og Him - lens den e - vi - ge Sa - lig - hed spil - der.

59. I prægtige Himle.

Freylinghausen.

I præg - ti - ge Him - le og Jor - den til - li - ge!
 O væ - rer mig Vid - ne til det, jeg vil si - ge:
 alt det, som mit Hjør - te kan glæ - de og gav - ne, er
 Je - sum at el - ske, at kys - se og fav - ne.

60. I, som af Syndens Søle vækkes. *Freylinghausen.*

I, som af Syn-dens Sø-le væk-kes og for Guds
Vre-de skræk-kes, op-fat-ter kun et trø-stigt Mod,
her er al Ren-heds Væld og Flod! han, som er ren al-
e-ne, vil e-der gø-re re-ne.

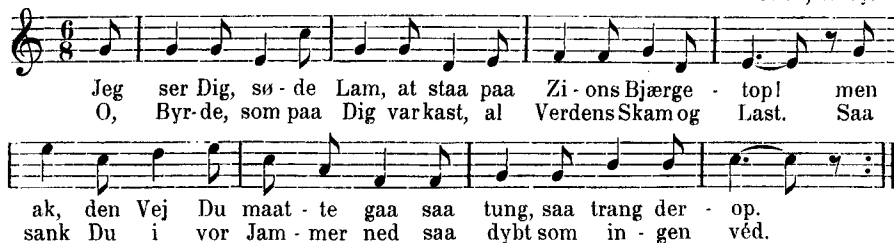
61. Jeg gaar i Fare, hvor jeg gaar.

Fra Kirkegaard i Vemb for 50 Aar siden.

Jeg gaar i Fa-re, hvor jeg gaar, min Sjæl skal al-tid
at Sa-tan al-le-veg-ne staar i Vej-en med sin
tæn-ke, hans skjul-te Hel-vedbrand mig let for-vil-de kan, naar
Læn-ke,
jeg ej paa min Skan-se staar, jeg gaar i Fa-re, hvor jeg gaar.

62 a. Jeg ser Dig, søde Lam. *Provst Møller, Olby.*

Jeg ser Dig, sø-de Lam, at staa paa Zi-ons Bjærge-top! men
O, Byr-de, som paa Dig var kast, al Verdens Skam og Last. Saa
ak, den Vej Du maat-te gaa saa tung, saa trang der-op.
sank Du i vor Jam-mer ned saa dybt som in-gen véd.

62 b. Jeg ser Dig, søde Lam.

P. Odgaard, Thyholm.

Jeg ser Dig, sø-de Lam, at staa paa Zi-ons Bjær-ge-top;
men ak, den Vej, Du maat-te gaa saa tung og trang der-op.

* Originalen har her g, der maa antages at være en Skrivefejl.

O, Byr-de, som paa Dig var kast, al Ver-dens Skam og Last. Saa
sank Du i vor Jam-mer ned, saa dybt, som in-gen véd.

62 c. Jeg ser Dig, søde Lam.

Kirsten Hansen, Aulby.

Jeg ser Dig, sø - de Lam, at staa paa Zi - ons Bjær - ge -
men ak, den Vej, Du maat - te gaa saa tung, saa trang der -
top;
op. O, Byr-de, som paa Dig var kast, al Ver-dens Skam og
Last. Saa sank Du i vor Jam-mer ned saa dybt, som in - gen véd.

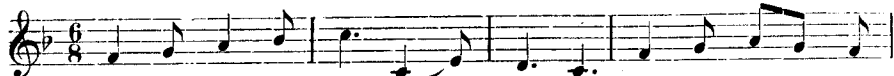
62 d. Jeg ser Dig, søde Lam.

Fra Æro.

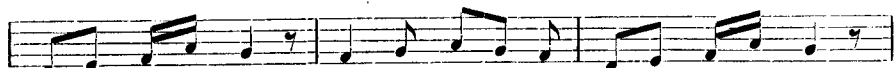
Jeg ser Dig, sø - de Lam, at staa paa Zi - ons Bjær - ge -
top; men ak, den Vej, Du maat - te gaa saa tung og
trang der - op. O, Byr - de, som paa Dig var kast, al
Ver-dens Skam og Last. Saa sank Du i vor
Jam - mer ned saa dybt, som in - gen véd.

63 a. Jesu, al min Fryd og Ære.

P. Odgaard.

1. V. Je - su, al min Fryd og Æ - re, al - ler - mil - de -
 2. V. Lad mig al - drig saa van - - æ - re min for - nem - me

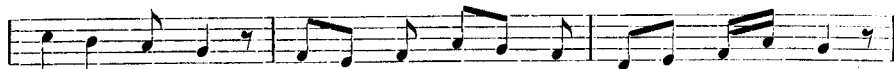
ste Guds Lam, som paa - tog Dig al vor Skam,
 Kri - sten - stand, at jeg ud - i Kor - sets Vand

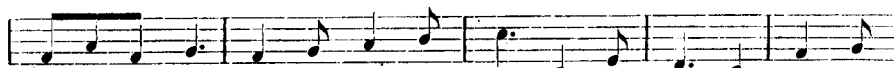
Din vil jeg al - e - ne væ - re, væ - re, væ - re.
 skul - de van - kel - mo - dig væ - re, væ - re, væ - re,

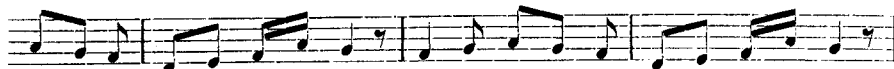
Skul - de jeg Dig o - ver - gi - ve, bæ - re Ti - tel
 el - ler la - de Ver dens Glæ - de fra Din Kær - lig

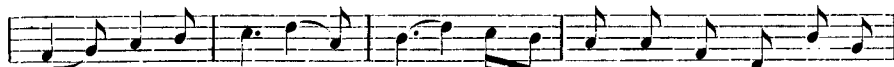
af en Brud og ej tro - fast hol - de ud?
 hed mig faa, men at jeg be - hjær - tet maa

Nej, nej! Nej, jeg vil Dig tro for - - bli - ve. Sa - lig,
 al, al, al For - hin - dring un - der - - træ - de.

sa - lig, sa - lig, hver! Sa - lig, sa - lig, sa - lig hver,

som sig be - re - der her til Lam - mets høj - præ - tig - ste

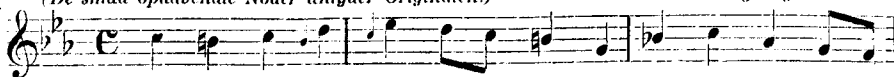

Bryllupsfærd, til Lam - mets høj - præ - tig - ste Bryl - lups færd!

63 b. Jesu, al min Fryd og Ære.

(De smaa opadvendte Noder antyder Originalen.)

Ændret efter Freytinghausen.

1. V. Je - su, al min Fryd og Æ - re, al - ler - mil - de -
 2. V. Lad mig al - drig saa van - æ - re min for - nem - me

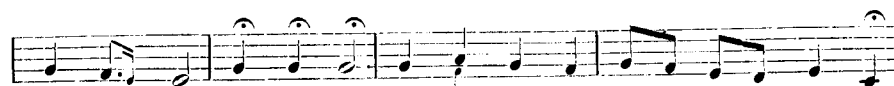
ste Guds Lam, som paa - tog Dig al vor Skam, Din vil jeg al -
Kri - sten - stand, at jeg ud - i Kor - sets Vand skul - de van - kel -

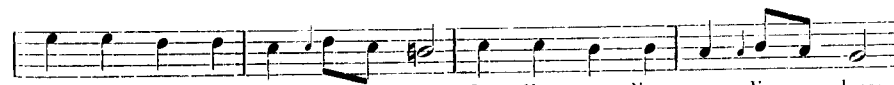
e - ne væ - re, Din vil jeg al - e - ne - væ - re. Skul - de jeg Dig
mo - dig væ - re, skul - de van - kel - mo - dig væ - re el - ler la - de

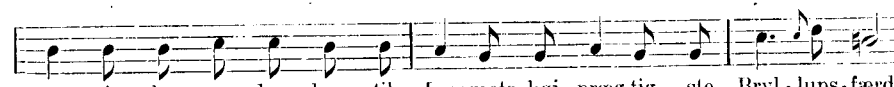
o - ver - gi - ve, bæ - re Ti - tel af en Brud og ej tro - fast
Ver - dens Glæ - de fra Din Kær - lig - hed mig faa, men at jeg be -

hol - de ud? Nej, nej, nej! Nej jeg vil Dig tro for - bli - ve.
hjør - tet maa al, al, al, al For - hør - dring un - der - træ - de.

Sa - lig, sa - lig, sa - lig hver! Sa - lig, sa - lig, sa - lig hver,

som sig be - re - der her til Lammets høj - præ - tig - ste Bryl - lups - færd.

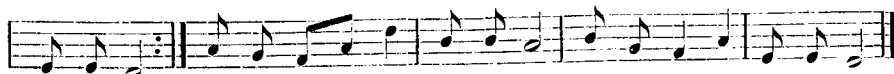
som sig be - re - der her til Lam - nets høj - præ - tig - ste Bryl - lups - færd!

64. Jesum, Jesum, Jesum sigter.

Fru Julla Møller.

Je - sum, Je - sum, Je - sum sig - ter al mit Hjør - tes
og sig her - med stærk for - plig - ter, at jeg vil, hvad

Øn - ske til Hjør - tet i ham glad og mildt raa - ber: Her - re, som Du vilt!

65 a. Jesu, hvor er Livets Kilde?

Missionær Lind, Handbjerg.

Je - su, hvor er Li - vets Kil - de? Hvor er
Sa - tan vil min Sjæl for - vil - de? Ser Du
Vej? Ser Du ej, ik - ke: han vil myr - de?
Sjæ - le - hyr - de!

65 b. Jesu, hvor er Livets Kilde?

Pontoppidans Salmebog.

Je - su, hvor er Li - vets Kil - de? Hvor er Vej?
Ser Du ej, Sa - tan vil min Sjæl for - vil - de? Ser Du ik - ke:
han vil myr - de? Sjæ - le - hyr - de!

66. Jesu, naar jeg Sindet ned.

Aanum Sypiger^s, Skern.

Je - su, naar jeg Sin - det ned i en dyb Be - tragt - ning sæn - ker,
og den sto - re Kær - lig - hed for min Sa - lig - hed be - tæn - ker,
o, da bli - ver jeg saa glad, som jeg snart i Him - len sad.

67 a. Jesu, Sjælens lyse Dag.

Aanum Sypiger^s, Skern.

Je - su, Sjæ - lens ly - se Dag, Glæ - de, Fryd og Æ - re,

al mit Hjør - tes Vel - be - hag! Lad mig dog frem - bæ - re
den - ne slet - te Tak for al Di - ne Pi - ners Møj - e,
kast paa det - te Fo - de - fald dog et naa - digt Øj - e!

67 b. Jesu, Sjælens lyse Dag.

Pontoppidans Salmebog.

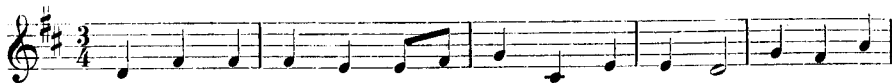
Je - su, Sjæ - lens ly - se Dag, Glæ - de, Fryd og Æ - re,
al mit Hjør - tes Vel - be - hag! Lad mig dog frem - bæ - re
den - ne slet - te Tak for al Di - ne Pi - ners Møj - e,
kast paa det - te Fo - de - fald dog et naa - digt Øj - e.

68. Jesus han er Syndres Ven.

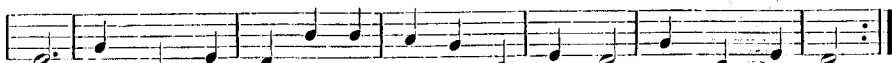
Kirsten Hansen, Aulby.

Je - sus han er Syn - dres Ven, det - te Ord kan Dø - de væk - ke
og os aab - ne Him - me - len, naar os Hel - ve - de vil skræk - ke;
ha - ster, lø - ber til ham hen! Je - sus han er Syn - dres Ven.

69. Jesus mig alting er.

P. Chr. Raabjerg, Fåvsing.

Je - sus mig al - ting er. In - gen Slags Ska - de er mig for
Ti - me - ligt er kun et Laan el - ler Lej - e og slip - pes

svar, naar jeg end - og - saa det bed - ste skal la - de og ham kun har.
maa, til og fra gaar det u - tal - li - ge Vej - e, ej lad det gaa!

70. Kom, Helligaand, kom hjærtemild.

Freylinghausen.

Kom, Hel - lig - aand, kom hjær - te - mild, op - tænd mit Hjør - te

med Din Ild! Lad Di - ne Lu - er i mig tæn - des, at

Ver - dens Kær - lig - hed for - bræn - des, sæt Sjæ - len i en

Him - mel - brand, som al - drig me - re dæm - pes kan

71. Kom, Regn af det høje.

Johanne Hestbæk, Gudum.

Kom, Regn af det høj - e! Lad Jor - den op - li - ves som
at hvad os vor Je - sus har lo - vet, maa gi - ves i

Lil - li - e - dal, han vil - de det ar - me for - tør - re - de
tu - sin - de Tal;

Mod for - fri - ske og læd - ske med him - mel - ske Væd - ske af
Pa - ra - dis - flod, af Pa - ra - dis - flod.

72. Korset vil jeg aldrig svige.

Margrete Laurzen, Røjle Mark.

Kor - set vil jeg al - drig svi - ge, som saa
Skul - de jeg en Kri - sten væ - re u - den
sa - lig bli - ver endt. bæ - re? Nej, jeg har, vil Je - sus
Kri - sti Kors at
si - ge, al - drig den Di - sci - pel kendt. Kor - set vil jeg al - drig
svi - ge, som saa sa - lig bli - ver endt.

73. Korsfæste.

Fru Abelone Smedegaard, Rind.

Kors - fæ - ste! Se jeg vil i Tro ret in - der -
og sø - ge al min Sjæ - le - ro ud - i Din
lig med Dig for - bin - des jeg har til min Æ - re al -
Pi - nes Kraft at fin - des,
e - ne be - tænkt at væ - re med Je - su paa Kor - set op - hængt.

74. Kraft udaf det høje.

Freylinghausen.

Kraft ud - af det høj - e, som vor Sjæl kan
som vor Nød for - dri - ver og os Glæ - de

høj - e, Him - me - ri - ges Vind, lad mig al - tid
gi - ver ud - i Sjæ - len ind,

staa i Bryn - de til Din Æ - re at for - kyn - de.

75 a. Kunde du dog ikke vaage?

P. Odgaard.

Kun - de du dog ik - ke vaa - ge med mig lidt en Paa - ske -
da jeg nu i Dø - dens Taa - ge er saa yn - ke - lig for -

nat, Har din Kær - lig - hed ej Ev - ne til at by - de Sø - ven -
ladt?

Kamp, da jeg paa Guds Vre - des Stev - ne ry - ger af en blo - dig Damp.

75 b. Kunde du dog ikke vaage?

Kr. Kirkegaard, Bindslev.

Kun - de du dog ik - ke vaa - ge med mig lidt en
da jeg nu i Dø - dens Taa - ge er saa yn - ke -

Paa - ske - nat, Har din Kær - lig - hed ej Ev - ne
lig for - ladt?

til at by - de Sø - ven Kamp, da jeg paa Guds
Vre - des Stev - ne ry - ger af en blo - dig Damp.

76 a. Kun frisk derind!

Hans Chr. Andersen, Nyborgeggen.

Kun frisk der - ind! Du druk - ner ej, mit Sind! Det rø - de
Hav skal dig vel Plads for - un - de. Hvi tviv - ler du? Mon han ej hjæl - pe
kun - de, som tru - e - de paa Ha - vet Vejr og Vind? Kun frisk der - ind!

76 b. Kun frisk derind!

Freylinghausen.

Kun frisk der - ind! Du druk - ner ej, mit Sind! Det rø - de
Hav skal dig vel Plads for - un - - de. Hvi tviv - ler
du? Mon han ej hjæl - pe kun - de, som tru - e - de paa Ha - vet
Vejr og Vind? Kun frisk der - ind!

77. Kærligheden kunde.

P. Chr. Raabjerg.

Kær - lig - he - den kun - de for in - gen Ting det bæ - re,
at vi gik til Grun - de. Han tænk - te: skal de
væ - re for - ladt til e - vig Ve? Nej, det skal
al - drig ske! Men i Sa - tans Ri - ge vort Kød laa vil - lig
hvad var der at si - ge? Ja, Dom - men var alt
fan - gen, gan - gen! Og slu - gend' aa - ben mod os
Hel - ved - stru - ben stod. Op stod Kær - lig - he - den
for at mø - de
Vre - den. Jeg, sag - de han, paa - ta - ger mig A - dams Kød og
Pla - ger. Synd og Nød; her er jeg i Ste - den at
li - de Dom og Død.

78. Lader os vor Herre prise.

Freylinghausen.

La - der os vor Her - re pri - se, o, I Krist - ne
Kom - mer, la - der os be - vi - se han - nem Tak med
hver for sig! Syn - dens Baand har søn - der - re - ven
Glæ - des - skrig!
Sam - son, som fra Him - len kom, Lø - ven ud - af Ju - da, som

le - ven - de i - gen er ble - ven, Stri - den Je - sus har lagt ned,
glæd dig da, o Kri - sten - hed!

79 a. Langt oven for den Taagesky.

P. Chr. Raabjerg.

Langt o - ven for den Taa - ge - sky af Ba - by - lon, den
Hver Ga - de er af Guld al hel, hver Grund - vold - sten en
gam - le By, der er Je - ru - sa - lem det ny, Guds Pi - le - gri - mes Ly.
stor Ju - vél, hvad da den Bygnings O - ver - del af
plat u - tæn - ke - lig Pa - nel. For Pi - le - gri - me aab - ne staa tolv
Por - te med tolv Eng - le paa. I den man al - drig Nat - ten saa. Hvad
Nat! hvor Gud paa Æ - rens Stol og Lammets selver de - res Sol, mærk, Zo - ars Søv - ne -
bol! Og Lam - met selv er de - res Sol, mærk, Zo - ars Søv - ne - bol.
Kor.
O, vaa - ger op af Drøm - me, I Folk ved So - doms Egn,
og ser, hvad I vil døm - me om dis - se Ti - ders Tegn,
langsommere.
hvor Ly - se - sta - gen alt er flyt - tet bort fra man - gen Ort, da
Folk i Søv - ne faldt.

79 b. Langt oven for den Taagesky.

Lars Josefsen, Thyholm.

Langt o - ven for den Taa - ge - sky af Ba - by - lon, den
Hver Ga - de er af Guld al hel, hver Grund - vold - sten en

gam - le By, der er Je - ru - sa - lem det ny, Guds Pi - le - gri - mes Ly.
stor Ju - vél, hvad da den Bygnings O - ver - del af

plat u - tæn - ke - lig Pa - nel. For Pi - le - gri - me

aab - ne staa tolv Por - te med tolv Eng - le paa. I den man al - drig

Nat - ten saa. Hvad Nat! hvor. Gud paa Æ - rens Stol og Lam - met

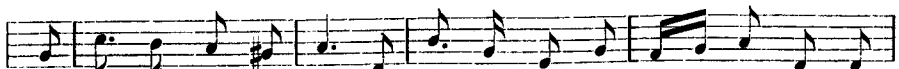

selv er de - res Sol, mærk, Zo - ars Sø - ve - ne - boll

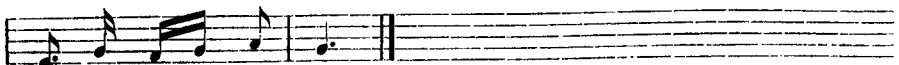
Kor.

O, vaa - ger op af Drøm - me, I Folk ved So - doms Egn,
og ser, hvad I vil døm - me om dis - se Ti - ders Tegn,

hvor Ly - se - sta - gen alt er flyt - tet bort fra man - gen Ort, da

Folk i Sø - ve - ne faldt.

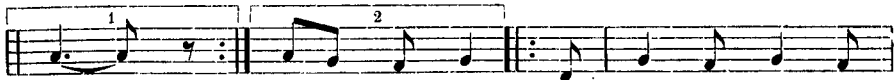
79 c. Langt oven for den Taagesky.

Lærer *Therkelsen*, Strib.

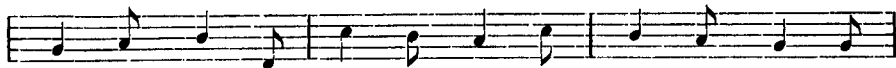
Langt o - ven for den Taa - ge - sky af Ba - by - lon, den
Hver Ga - de er af Guld al hel, hver Grund - vold - sten en

gam - le By, der er Je - ru - sa - lem det ny, Guds Pi - le - gri - mes
stor Ju - vél, hvad da den Byg - nings O - ver - del af plat u - tæn - ke

Ly. For Pi - le - gri me
lig Pa - nel. Hvad Nat! hvor Gud paa

aab - ne staa tolv Por - te med tolv Eng - le paa. I
Æ - rens Stol og Lam - met selv er de - res Sol, mærk,

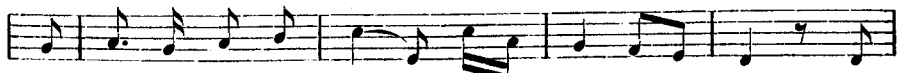

den man al - drig Nat - ten saa. Zo - ars Søv - ne - boll

Kor.

O, vaa - ger op af Drøm - me, I Folk ved So - doms Egn,
og ser, hvad I vil døm - me om dis - se Ti - ders Tegn,

hvor Ly - se - sta - gen alt er flyt - tet bort fra

man - gen Ort, da Folk i Søv - ne faldt.

79 d. Langt oven for den Taagesky.

Poul Jespersen, Humlum.

Langt o - ven for den Taa - ge - sky af Ba - by - lon, den
Hver Ga - de er af Guld al hel, hver Grundvold - sten en
gam - le By, der er Je - ru - sa - lem det ny, Guds Pi - le - gri - mes
stor Ju - vél, hvad da den Byg - nings O - ver - del af plat u - tæn - ke -
Ly. For Pi - le - gri - me aab - ne staa tolv
lig Pa - nel. Hvad Natl hvor Gud paa Æ - rens Stol og
Por - te med tolv Eng - le paa. I den man al - drig Nat - ten saa.
Lam - met selv er
de - res Sol, mærk, Zo - ars Søv - ne - bol.
Kor.
O, vaa - ger op af Drøm - me, I Folk ved So - doms Egn, og
ser, hvad I vil døm - me om dis - se Ti - ders Tegn, hvor
Ly - se - sta - gen alt er flyt - tet bort fra man - gen Ort, da
Folk i Søv - ne faldt.

80. Mer end honningsøde.

Den blinde Frans Pedersen, Ærø.

Mer end hon - ning - sø - de mil - de Jes - se Ris, se mit Hjer - te

blø-de ef-ter Dig, min Pris. Se, hvor-dan mig dri-ver Kær-lig-
he-dens I-ver fra mig selv til Dig, til Dig, mit Pa-ra-dis.

81. Midt igennem Nød og Fare.

Provst Møller, Ølby.

Midt i-gen-nem Nød og Fa-re Vej-en gaar til Pa-ra-dis.
Du maa gen-nem Tor-ne-ris, o, Du Lam-mets Bru-de-ska-re!
Du maa o-ver Bjærg og Dal hjem til Zi-ons Bru-de-sal,
lidt langsommere.
dog det bli-ver let at glem-me før-ste Øj-e-blik der-hjem-me.

82. Min Aand er lystig.

Freylinghausen.

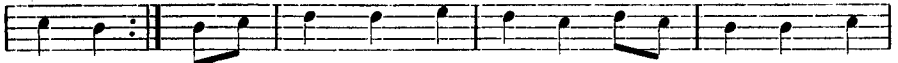
Min Aand er ly-stig, fuld af Fryd, Din Her-lig-hed til-
o, Je-sus! al-le Dy-ders Dyd, fuld af Fuldkom-men-
be-der, o, sto-re Je-su Her-lig-hed, en
he-der,
Him-mel at for-ly-stes ved.

83. Min Brudgom, den liflige.

(I Sinde, som finde.)

Erik Eriksen, Ommel.

Min Brud - gom, den lif - li - ge, skøn - ne og
som Hjør - den blandt Li - li - er plej - er at

sø - de, er tem - me - lig fra - mi - ne Tel - te bort -
fø - de,

gan - gen, o, at jeg ham hav - de til - bør - lig und - fan - gen.

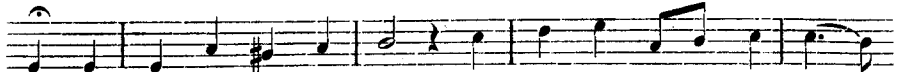
84 a. Min Fader, fød mig til.

Freylinghausen og Pontoppidans Salmebog.

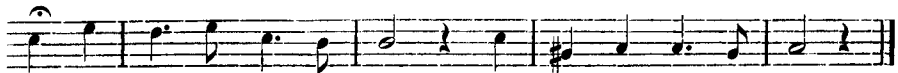
Min Fa - der, fød mig til Dit Bil - le - de at

bæ - rel! Og skab mig om paa - ny i Hjør - te, Sjæl og

Mod, at jeg kan hel - lig, vis og fuld af God - hed væ -

re, som Du i Din Na - tur est hel - lig, vis og god.

84 b. Min Fader, fød mig til.

Stine Pedersen, Ommel.

Min Fa - der, fød mig til Dit Bil - le - de at
at jeg kan hel - lig, vis og fuld af God - hed

bæ - rel! Og skab mig om paa - ny i Hjør - te, Sjæl og Mod,
væ - re, som Du i Din Na - tur est hel - lig, vis og god.

85. Min Jesu! min Lives livsaligste.

(Vær trøstig, mit Hjærte.)

Ane Marie Gadegaard, Gellerup.

Min Je - su! min Li - ves liv - sa - lig - ste Brønd,
 hvor Trø - sten ud - gi - ves mod Sor - rig og Synd!

O, le - ven - de Kil - de, hvis Strøm-me saa mil - de, saa
 skøn-ne og kla - re som bed - ste Kry - stal, ud - fly de i
 Sjø - le - be - æng - stel - sens Dal.

86 a. Min Sjæl, hvo vilde være.

(Min Sjæl nu lover Herren.)

Ane Marie Gadegaard.

Min Sjæl, hvo vil - de væ - re be - ger - lig
 der kan dig kun be - snæ - re og hin - dre

ef - ter det, man véd, i Ver - dens Æ - re
 fra din Sa - lig - hed, som styr - ter ned i

pran - ge, som kan saa snart for - gaa; for - ban - det tu - sind
 Pi - ne og Skænd - sel Sjæl og Krop; vil du til Æ - re

Gan - ge den Æ - re kal - des maa,
 tri - ne, saa søg til Him - len op!

86 b. Min Sjæl, hvo vilde være.

Lærer *Therkelsen*, Strib.

Min Sjæl, hvo vil - de væ - re be - ger - lig ef - ter
 der kan dig kun be - snæ - re og hin - dre fra din
 det, man véd, i Ver - dens Æ - re pran - ge, som
 Sa - lig - hed; som styr - ter ned i Pi - ne og
 kan saa snart for - gaa, for - han - det tu - sind Gan -
 Skænd - sel Sjæl og Krop; vil du til Æ - re tri -
 ge den Æ - re kal - des maa,
 ne, saa søg til Him - len op.

87 a. Naar mit Øje.

Ane Sand (Udstrup, S. Nissum 1861.)

Naar mit Ø - e, træt af Møj - e, vaadt og mørkt af Taa - re - regn,
 ser med Længsel af sit Fæng - sel op mod Sa - lems bli - de Egn.
 O, hvorsvin - der da min Ve ba - re ved der - op at se.

87 b. Naar mit Øje.

Lærer *Therkelsen*, Strib.

Naar mit Ø - e, træt af Møj - e, vaadt og mørkt af Taa - re - regn,
 ser med Længsel af sit Fæng - sel op mod Sa - lems bli - de Egn.
 O, hvor svin - der da min Ve ba - re ved der - op at se.

88. Nej, det er ej saa let en Vej.

Ane Marie Gadegaard, Gellerup.

Nej, det er ej saa let en Vej til Gol - ga - ta, mit
Hjør - te, som de fle - ste me - ne, nej! Det vil ko - ste Smær - tel!

89. Nu da til Lykke!

(Paa Gud alene.)

»Aanum Sypiger«, Skern.

Nu da til Lyk - ke, mand-haf - tig Kri - sten - sjæl! Lad ej dig
tryk - ke, her er Im - ma - nu - - el! Gak fri i Sin - de, din
Je - sus med dig gaar, fat Mod at vin - de, det alt paa
Tro - en staar, lad Sa - tan fin - de, hvad Kri - sti Kraft for - maar.

90 a. Nu det gamle Aar gik hen.

Kr. Kirkegaard, Bindlev.

Nu det gam - le Aar gik hen, la - der
fry - de - lig det ny i - gen ud - i
os be - gyn - de thi hvad gam - melt er, for -
Aan - dens Bryn - de;
gaar, og det ny i - gen op - staar.

90 b. Nu det gamle Aar gik hen.

Freylinghausen.

Nu det gam-le Aar gik hen, la-der os be-gyn-de
fry-de-lig det ny i-gen ud-i Aan-dens Bryn-de;
thi hvad gam-melt er, for-gaar, og det ny i-gen op-staar.

91 a. Nu har jeg vunden.

(Paa Gud alene.)

P. Chr. Raabjerg, Fausing.

Nu har jeg vun-den og stridt den go-de Strid,
og Af-skedsstun-den er kom-men sød og blid.
Gak til din Hvi-le, min Sjæl af Ver-den ked,
læg di-ne Pi-le og Skjold og Bu-e ned,
kom nu at i-le til e-vig Her-lig-hed!

91 b. Nu har jeg vunden.

Mariane Kokholm, Ølby.

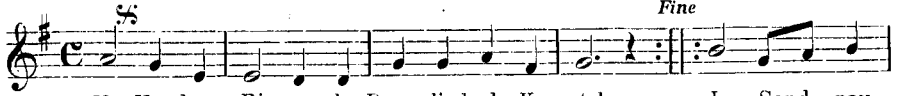
Nu har jeg vun-den og stridt den go-de Strid,
og Af-skeds-stun-den er kom-men sød og blid;
gak til din Hvi-le, min Sjæl af Ver-den
ked, læg di-ne Pi-le og Skjold og Bu-e ned, kom nu at

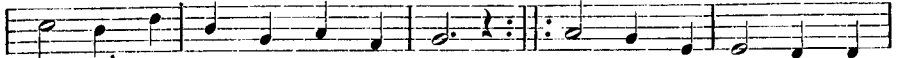
i - le til Him - lens Her - lig - hed!

92 a. Nu Verdens Rige.

Lærer Christensen, Holstebro (Humlum).

Nu Ver-dens Ri - ge, du Daar - lig-heds Ka - stel, I Sand - pav -
glad vil jeg si ge, Æ - gyp - ten, dig Far - vel! naar Doms - ba -

lu - ner, hvad vil I faa et Fald, O, al - le - veg - ne ud -
su - ner gør him - mel - brækkend' Skrald. hvad maa vi reg - ne det

bred - te Klin - te - art, fra di - ne Eg - ne at kom - me vel og snart.
øn - ske - ligt og rart

92 b. Nu Verdens Rige.

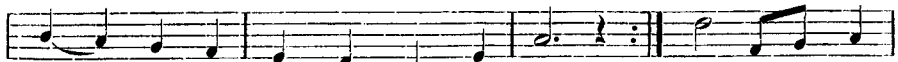
Peder Krønsen, Herning.

Nu Ver - dens Ri - ge, du Daar - lig - heds Ka - stel, glad vil jeg
I Sand - pav - lu - ner, hvad vil I faa et Fald, naar Doms - ba -

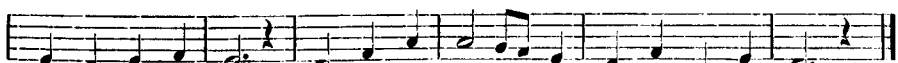
si - ge, Æ - gyp - ten, dig Far - vel! O, al - le -
su - ner gør him - mel - bræk - kend' Skrald. hvad maa vi

veg - ne ud - bred - te Klin - te - art, fra di - ne
reg - ne det øn - ske - ligt og rart

Eg - ne at kom - me vel og snart. Nu Ver - dens Ri - ge, du

Daar - lig - heds Ka - stel, glad vil jeg si - ge, Æ - gyp - ten, Dig Far - vel!

93. Nærmer kun eder.

Efter *Vezels* »Kristelige Salmer«.

Nær-mer kun e - der, Spot, Jam-mer og Nød! Kom-mer til
li - ge mod os at kri - ge! Her er Guds Tem - pel og Him - me - lens
Ri - ge, mæg - tig at ta - ge mod blo - di - ge Stød. Nær-mer kun
e - der, Spot, Jam-mer og Nød!

94. O, blide Stad.

Erik Eriksen, Ommel.

O, bli - de Stad, Guds Hel - gens Fø - de - by, saa
dej - lig, al - tid ny, ja e - vig glad, kry - stal - le - re - ne
Borg, fra baa - de Synd og Sorg, hvor Sjø - len ret kan se sig møt.

95'a. O, Du min Immanuel.

Maren Lauridsen, Ørre.

O, Du min Im - ma - nu - el, hvil-ken Him - mel - glæ - de
har Du gjort min ar - me Sjøel ved Din Pur - pur - væ - de.
Fjen - den tæn - k - te: den var fast; men hans træ - ske Sna - re brast.

95 b. O, Du min Immanuel.

Urmager Jensen, Struer.

O, Du min Im - ma - nu - el, hvil-ken Him - mel - glæ - de
har Du gjort min ar - me Sjøel ved Din Pur - pur - væ - de.

Fjen - den tænk - te: den var fast; men hans træ - ske Sna - re brast.

95 c. O, Du min Immanuel.

Peder Bjerg, N. Omme.

O, Du min Im - ma - nu - el, hvil - ken Him - mel - glæ - de
 har Du gjort min ar - me Sjæl
 ved Din Pur - pur - væ - de. Fjen - den tænk - te: den var
 fast; men hans træ - ske Sna - re brast.

96. O, Helligaand, mit Hjærte.

P. C. Raabjerg.

O, Hel - lig - aand, mit Hjør - te den Stad saa højt at -
 traar. Det sø - de Hjem, Je - - ru - sa - - lem,
 hvor al min Nød og Smær - te sit Pas og Af - sked faar.
 O, Hel - lig - aand, mit Hjør - te den Stad saa højt at - traar.

97. O, hvor rigtig.

Efter Fru Provstinde Møller, Ølby.

O, hvor rig - tig, o, hvor vig - tig er de Krist - nes Lev - net,
 naar al Ver - dens Glæ - de en - des, al - ting op og ned - ad
 ven - des, da vort Lev - net her - lig en - des.

98 a. O, Jesu, min Brudgom.

Kirsten Hansen, Aulby.

O, Je - su, min Brud - gom, liv - sa - lig - ste Ven! Jeg véd nu ej,
 hvor jeg for Glæ - de skal hen; min Nød er for - svun - den, jeg
 ha - ver Dig fun - den, den lif - lig - ste Ti - me er kom - men i - gen.

98 b. O, Jesu, min Brudgom.

Freylinghausen.

O, Je - su, min Brud - gom, liv - sa - lig - ste Ven! Jeg
 véd nu ej, hvor jeg for Glæ - de skal hen; men Nød er for -
 svun - den, jeg ha - ver Dig funden, den lif - lig - ste Ti - me er kom - men i - gen.

99. O, min Kærlighed.

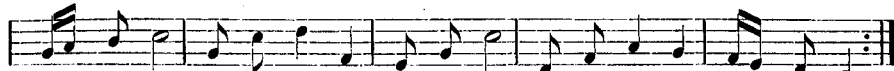
Freylinghausen.

O, min Kær - lig - hed og Glæ - de, Du for - ønsk - te
 som af Med - ynk vil - de træ - de i Din Pi - nes
 Sa - lig - hed, og saa vil - lig var til - re - - de
 Jam - mer ned
 med Dit Blod, o, mil - de Lam, til at sluk - ke Him - lens
 Vre - de for al Ver - - dens Synd og Skam.

100 a. Op dog, Zion!

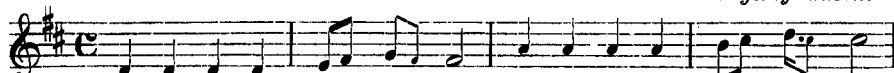
P. Chr. Raabjery.

Op dog, Zi - on! ser du ej pal - me - pry - det
Skønt han alt for dig at fri er paa Dø - dens

Kon - ge - vej, hvor Livs - fyr - sten dra - ger frem for sin Brud at hen - te hjem?
fæ - le Sti, gaar han dog blandt Fryd og Sang. Det var Kær - lig - he - dens Gang.

100 b. Op dog Zion!

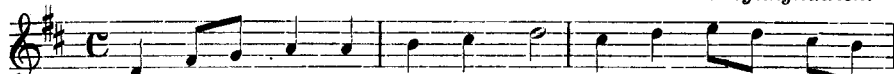
Freylinghausen.

Op dog, Zi - on! ser du ej pal - me - pry - det Kon - ge - vej,
Skønt han alt for dig at fri er paa Dø - dens fæ - le Sti,

hvor Livs - fyr - sten dra - ger frem for sin Brud at hen - te hjem?
gaar han dog blandt Fryd og Sang. Det var Kær - lig - he - dens Gang.

100 c. Op dog Zion!

Freylinghausen.

Op dog, Zi - on! ser du ej pal - me - pry - det
Skønt han alt for dig at fri er paa Dø - dens

Kon - ge - vej, hvor Livs - fyr - sten dra - ger frem for sin Brud at hen - te hjem.
fæ - le Sti, gaar han dog blandt Fryd og Sang. Det var Kær - lig - he - dens Gang.

101 a. Op, hen op til Fryd og Glæde.

P. Chr. Raabjerg.

Op, hen op til Fryd og Glæ - de! O, mit Hjør - te,
Ud, her ud af Sor - gens Sæ - de, træng dig til din

Sjæl og Sind! han er din Skat, bed - re end du øn - ske
Je - - sum ind!

kun - de; vil dig Ver - den in - tet un - de, tag ham kun fat.

101 b. Op, hen op til Fryd og Glæde.

Freylinghausen.

Op, hen op til Fryd og Glæ - de! O, mit Hjør - te,
Ud, her ud af Sor - gens Sæ - de, træng dig til din

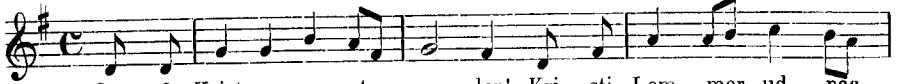

Sjæl og Sind! han er din Skat, bed - re end du øn - ske
Je - sum ind;

kun - de, vil dig Ver - den in - tet un - de, tag ham kun fat.

102. Op, I Kristne, ruste eder!

Efter Morten Eskesen.

Op, I Krist - ne, ru - ster e - der! Kri - sti Lem - mer, ud paa
Sa - tan sig til Strid be - re - der og vil bru - ge al sin

Vagt, Magt, op en - hver! Dra - ger Sværd! Fjenden trod - ser Her - rens Hær.

103. Op, min Aand.

Peder Odgaard, Thyholm.

Op, min Aand, op fra dit Ler! Af - te - nen be - gyn - der.
Ver - den syn - ker mer og mer ned i al - le Syn - der.

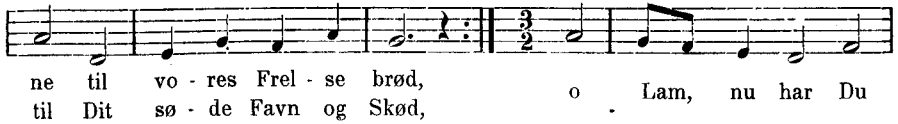

Næp - pe har Guds Ords For - agt for - hen haft saa stor en Magt.

104. O, slagted' Lam.

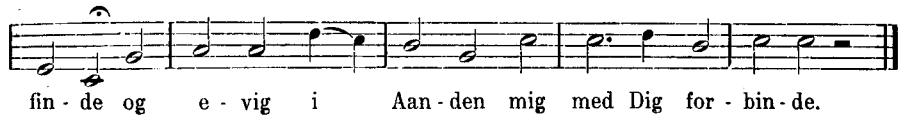
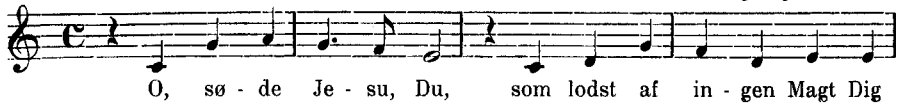
Fra Kokholm i Ølby.

O, slag - ted' Lam, som Dø - dens stær - ke Strik - ker og Seg - le -
min Tro med Suk et Læng - sels - kys Dig skik - ker og glæ - des

105. O, søde Jesu, Du.

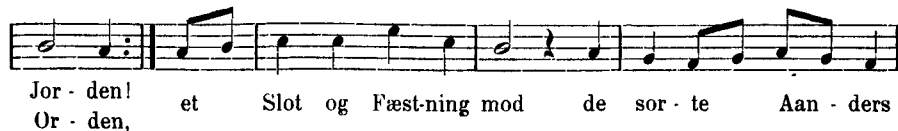
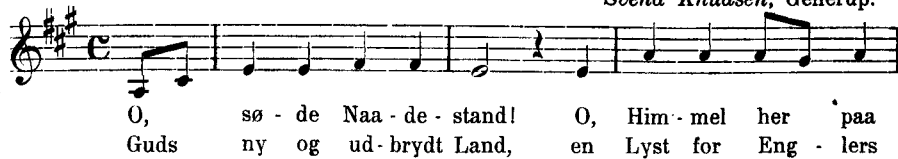
Freylinghausen.

106. O, søde Naadestand.

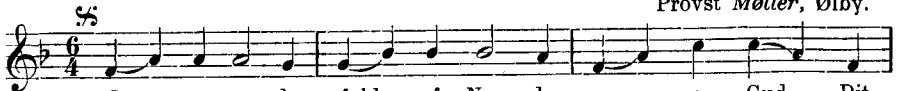
(O Gud, Du fromme Gud.)

Sænd Knudsen, Gellerup.

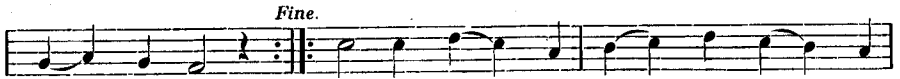

107. Overmaade fuld af Naade.

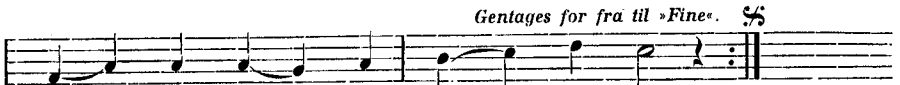
Provst Møller, Ølby.

O - ver-maa-de fuld af Naa - de er, o Gud, Dit
Al - le fin - de dag - lig Min - de af Din God - heds

sto - re Navn. Him - len, Jor - den, Hav og Tor - den
mil - de Favn. Ja, de sø - de Him - le stø - de

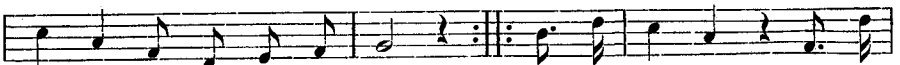
pri - ser Dig, hver Gren og Torn.
an med ét i Ju - - bel - Horn.

108. Paaskemorgen.

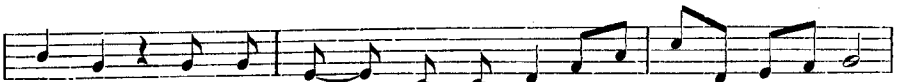
P. Chr. Raabjerg, Fausing.

Paa - ske - mor - gen, Paa - ske - mor - gen kom vor
end - te Stri - den, end - te Stri - den, gør - de

Bor - gen, Hal - le - lu - jal hjem, Ser, hvor Dra - gen, ser, hvor
Ti - den e - vig an - ge - nem. Mørk - heds Por - te, Mørk - heds

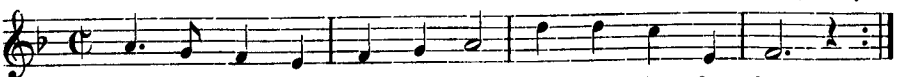
Dra - gen lig - ger sla - gen, ø - de er hans Fan - ge - slot,
Por - te e - re gjør - te til en e - vig Spot,

Slot, Slot, Fan - ge - slot.
Spot, Spot, e - - vig Spot.

109 a. Ro er Sjælens bedste Skat.

Mariane Kokholm, Ølby.

Ro er Sjæ - lens bed - ste Skat, som der fin - des kan,
hvo sig ret i Gud har sat, har en Him - mel - stand;

det skal du tro: Her og der er in - gen Ro, hen til
Gud i ham at bo, Gud er vor Ro.

109b. Ro er Sjælens bedste Skat.

Ane Marie Gadegaard, Gellerup.

Ro er Sjø - lens bed - ste Skat, som der fin - des kan,
hvo sig ret i Gud har sat, har en Him - mel - stand;
det skal du tro: Her og der er in - gen Ro,
hen til Gud i ham at bo, Gud er vor Ro.

110. Saa kom, o Jesu.

P. Odgaard, Thyholm.

Saa kom, o Je - su, stær - ke Helt, som slog i
Ver - den op Din Telt, vor Jos - va, sto - re Kæm - pe, som har
kast de Sor - tes Fæst - ning om og ved Din stær - ke
Gud - domsmagt os saa - dan her - lig Fri - hed bragt, de stør - ste
Fjen - der slog og sled og som en Je - sus lag - de ned.

111 a. Saa sød er Jesu Hyrdefavn.

Lærer *Rahbek*, Ølby.

Saa sød er Je - su Hyr - de - favn, hans Kald og
at blot en Lyd af Hyr - de - navn tit al min

blo - dig I - ver, Ja, hvad kan fat - tes - dig, min Sjæl,
Nød for - dri - ver. da sam - me din Im - ma - nu - el,

som bar din Syn - de - byr - de, du har til Vært og Hyr - de.

111 b. Saa sød er Jesu Hyrdefavn.

Lærer *Therkelsen*, Strib.

Saa sød er Je - su Hyr - de - favn, hans Kald og
at blot en Lyd af Hyr - de - navn, tit al min

blo - dig I - ver, Ja, hvad kan fat - tes dig, min Sjæl, da
Nød for - dri - ver.

sam - me din Im - ma - nu - el, som bar din Syn - de -

byr - de, du har til Vært og Hyr - de.

112. Se, Dagen bryder frem med Magt.*

P. C. Raabjerg (de opvendte Noder) ogLærer *Øvergaard*, N. Felding (de nedvendte Noder).

Se, Da - gen bry - der frem med Magt, gør Him - len lys i -
Op, Hjør - te paa din Mor - gen - vagt! Lad in - gen Tryg - heds

* Foruden nærværende Opskrifter til denne Melodi har jeg et Par ikke meget afvigende
Varianter fra Abalone Smedegaard og J. A. Trøstrup. Melodien 115a egner sig ved sin blø-
dere Form særlig til Aftensangen. *Udg.*

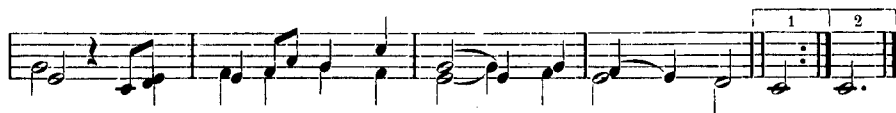
gen og dri - ver Mør - ket hen. Hjør - te, tag
Blund for - mør - ke Naa - dens Stund. mu - ligt ser

den - ne Dag vel i Agt, og tænk der - paa:
al - drigmer di - ne Øj - ne Sol op - staa.

Hvor man - gen, mør - gen - rød, var in - den Af - ten
Hvad hjæl - per Øj - ne - ne den ly - se Dag at

død og i et Øj - e - blik sin Af - sked fik.
se, naar Sjæ - len van - drer blind i Ti - - den ind.

113. Se dig, Zion, vidt omkring.

Freylinghausen.

Se dig, Zi - on, vidt om - kring, da i dis - se
af saa man - ge sæl - som Ting selv Na - tu - ren

di - ne Da - - - ge om du kun - de
sy - nes kna - - - ge,

nu maa - ske faa din Brud - gom ret at se.

114 a. Se, hvor klarer det nu op.

Maren Lauridsen, Ørre.

Se, hvor kla - rer det nu op paa Jor - den
Un - der Si - na - is, den grum - me Tor - den,
Liv - sens kla - re Sol saa mildtgaar op. His - set kom - mer Jor - dens
er dog Ly og Fred paa Zi - ons Top.
Dom - mer, agt paa hin Ba - su - nes stær - ke Klang. Op, I
al - ting
dø - del frem at mø - de, he - le Him - len staar i
rø - res, Eng - le hø - res,
Sang. Ve de ri - ge, som at si - ge in - - tet
har paa Her - rens sto - re Dag! I for - had - te og for -
Je - su Fræn - der, som han
lad - te, kom - mer, nu er vun - den Sag.
ken - der,

114 b. Se, hvor klarer det nu op.

Ane Pedersen (Gartner), Gudum.

Se, hvor kla - rer det nu op paa Jor - den, Liv - sens
Un - der Si - na - is, den grum - me Tor - den, er dog
kla - re Sol saamildtgaar op. His - set kom - mer Jor - dens
Ly og Fred paa Zi - ons Top. Op, I dø - del frem at
Dom - mer, agt paa hin Ba - su - nes stær - ke Klang.
mø - de, al - ting

rø - res, Eng - le hø - res, he - le Him - len staar i Sang.

Ve de ri - ge, som at si - ge in - tet har paa Her - rens sto - re

Dag! I for - had - te og for - lad - te, Je - su

Fræn - der, som ham ken - der, kom - mer, nu er vun - den Sag.

115 a. Sjung Hjärte, sjung en Aftensång.

Chr. Grønbaeks Enke, Aulum.

Sjung Hjär - te, sjung en Af - ten - sång om den, der el - sker
Hvert Suk skal gi - ve Har - pe - klang, det mind - ste Aan - de

dig, lad al - ting fry - de sig. Sind og
drag skal gi - ve Zi - ther - - - slag, fry - der

Mod, Liv og Blod, og hvad i mig rø - res kan,
sig un - der - lig i den sø - de

Frel - ser - mand, naar jeg kun tæn - ker paa den Glæ - de, jeg skal
straks u - taal - mo - dig er min Læng - sel og Be -

faa, naar jeg skal Je - sum se i Him - le - ne,
gær, at jeg dog en - gang maa mit Øn - ske faa.

115 b. Sjung Hjärte, sjung en Aftensång.

Anders Jørgensen, Høng, og Ane Sand (Udstrup 1860).

Sjung Hjär - te, sjung en Af - ten - sang om den, der el - sker
Hvert Suk skal gi - ve Har - pe - klang, det mind - ste Aan - de -

dig, lad al - ting fry - de sig. Sind og Mod, Liv og Blod
drag skal gø - re Zit - her - slag, fry - der sig in - der - lig

og hvad i mig rø - res kan, Frel - ser - mand, naar jeg kun
i den sø - de u - taal -

tæn - ker paa den Glæ - de, jeg skal faa, naar jeg skal Je - sum
mo - dig er min Læng - sel og Be - gær, at jeg dog en - gang

se i Him - le - ne, straks
maa mit Øn - ske faa.

116. Skal vi ustridig hist.

Provst Møller, Ølby.

Skal vi u - stri - dig hist Guds Him - mel - bryl - lup gæ - ste, Taal -

mo - dig - hed maa vist sin Agt paa Maa - let fæ - ste, saa

bæ - rer den en Byr - de, som Kæm - per kun - de myr - de. Jo

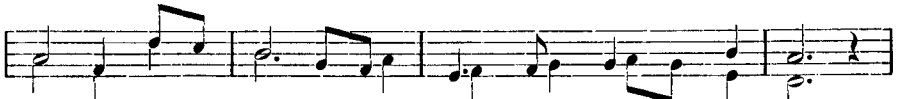
stør - re Trang, jo mer den stift til En - den ser.

117. Solskivens Streg.

Fra Kokholm i Olby (efter de opvendte Noder).
P. Chr. Raabjerg, Fausing (efter de nedvendte Noder).

1. V. Sol - ski - vens Streg den pe - ger alt paa Dø - dens Port.
2. V. O, alt mit Haab! Min Je - su, al vor Frel - ses Grund,

Hvad gør da jeg? Ja ak! hvad har jeg gjort?
hør dog mit Raab nu og i sid - ste Stund:

Sej - er - værk tru - er stærk, mu - ligt den - ne Ti - me
Gør Din Død hon - ning - sød al - tid for mig sva - ge,

vil nu til Hel - lig - af - ten ki - me. Hjør - te, Hjør - te, mærk.
og at jeg glæ - de - lig kan ta - ge mod det sid - ste Stød.

118. Som købte og døbte.

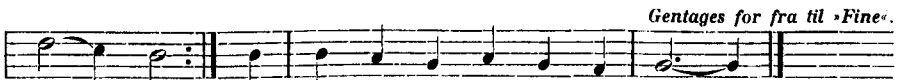
Provst Møller, Ølby.

Som køb - te og døb - te vi bæ - re Søn - ne, det
Hvad vil - de vi spil - de den sæ - re Lyk - ke og

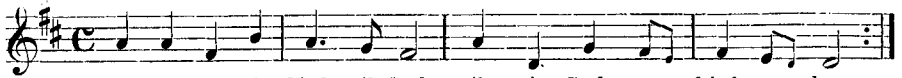
skøn - ne - ste Navn. Hvi muk - ker og puk - ker den
Smyk - ke og Gavn? os tru - er som Flu - er at

Dra - ge, og spre - de Guds Hve - de som Avn?
ja - ge

119. Stille er min Sjæl.

Pontoppidans Salmebog.

Stil - le er min Sjæl til Gud, til min Gud, som hjæl - pe kan.
Verdens Trøst kan snart gaa ud, fly - der ha - stig bort som Vand;

løb, min Sjæl, fra hen - des Bo, træng dig ind til Gud i Ro.

120. Store Profete.

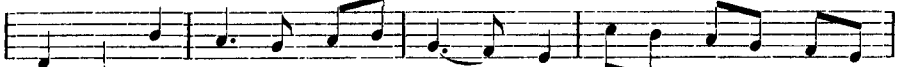
Freylinghausen og Pontoppidans Salmebog.

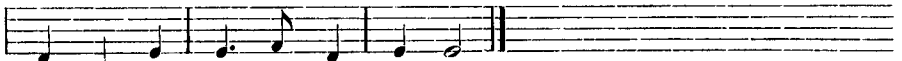
Sto - re Pro - fe - te med him - mel - ske Læ - re,
Lær mig, hvor - dan jeg ét med Dig kan væ - re,

kom - mer ned til os fra Fa - de - rens Skød! si - den man
det er min Læng - sel, den Lær - dom er sød,

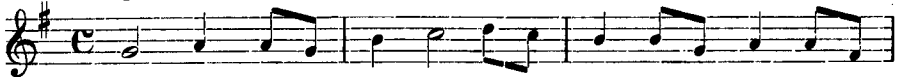

saa Dig selv Dø - den at dø - de, Slan - gen hans

Ho - ved at knu - se og stø - de.

121. Sulamit, lille.

Væsentlig ens af *Christian Mojkær*, Fjaltring, og *P. Chr. Raabjerg* i Fausing.

Jesus: Su - la - mit, lil - le, hvi jam - rer du saa
Sulamit: Ak, at Du vil - de mig hen - te hjem til

tit? *Jesus:* Den Him - mel - læng - sel al - vor - lig prø - ves vil.
Dit! — Tror Du, jeg glem - mer dit Kor - ses mør - ke Sky?
— Men naar det klem - mer? *S:* Da skri - ger jeg om Ly.

S: Ja, Nød og Træng - sel gør vist - nok sit der - til.
- Nej, jeg for - nem - mer Din Naa - de dag - lig ny.
J: Su - la - mit lil - le, hvi jam - rer du saa tit?

122. Synder, hvad er Klokken slagen.

(Jesu, Dine dybe Vunder).

Skomager *Tellesen*, Bindslev.

Syn - der, hvad er Klok - ken sla - gen? Tæn - ker du ej snart her -
 Det alt sil - digt er paa Da - gen, se dig for paa Gol - ga -
 fra? og ud - i Get - se - ma - ne, om din kor - te Tid sig
 ta beg - ge Ste - der kan du se,
 ri - mer med Guds Pi - nes lan - ge Ti - mer.

123. Søde Jesu, hvilken Flid.

Peder *Odgaard*, Thyholm.

Sø - de Je - su, hvil - ken Flid har Du gjort Dig
 at Du kun - de faa mig fat, før jeg kend - te
 Dag og Nat,
 Naa - dens Tid, at Du kun - de red - de mig
 fra at dø e - vin - de - lig.

124 a. Triumf, Triumf!

Pontoppidans Salmebog.

Tri - umf, Tri - umf! Vor Sol er alt op - run - den, han
 er ej her, han er ej her. Den, for - dum laa i Død - sens
 Strik - ker bun - den, stod op i Dag med Mor - gen - skær.

124 b. **Triumf, Triumf!***Kirsten Hansen, Aulby.*

Tri - umf, Tri - umf! Vor Sol er alt op - run - den, han er ej
 her, han er ej her. Den, for - dum laa i Død - sens Strik - ker
 bun - den, stod op i Dag ved Mor - gen - skær, stod op i
 Dag ved Mor - gen - skær.

125. **Uopøselige Kilde.***Ane Marie Gadegaard, Gellerup.*

U - op - ø - se - li - ge Kil - de, som Din Fa - der
 til hans Vre - de at for - mil - de, hvor - med Ver - den
 selv har sat naar Du, Gud, Dit Blod lod rin - de,
 var be - ladt,
 og lod ham for Ver - dens Gæld ind - til Dø - den
 ly - dig fin - de som den ret - te Naa - des Væld.

126. **Vel den, der véd.**

(Herre Jesu Krist, sandt Menneske).

Pontoppidans Salmebog

Vel den, der véd i Je - su Navn at lø - be ret vor
 Gud i Favn, han faar i Sandhed, hvad han vil, som Je - sus selv har sagt ham til.

127. Vil du have Ro, min Sjæl.

Freylinghausens og Pontoppidans Salmebog.

Vil du ha - ve Ro, min Sjæl, vil du le - ve glad og vel,
 øn - sker du i al din Møj - e dig at glæ - de og for - nøj - e,
 elsk din Je - sum, in - tet mer, saa skaj du og se, det sker.

128. Vor Jesus kan ej noget Herberg finde.

Erik Eriksen, Ærø.

Vor Je - sus kan ej no - get Her - berg fin - de i Bet - le -
 han la - der der i rin - ge Svøb sig bin - de, hvor el - lers
 hem, sin e - gen Fæ - dre - by;
 Fæ og Faargaar ind i Ly. En Kryb - be er hans
 før - ste Ej - e, det tør - re Græs og Straa hans an - ge - nem - me Lej - e.

129. Vor Klippe vi slippe umulig.

Lærer Therkelsen, Strib.

Vor Klip - pe vi slip - pe u - mu - lig, før - end os Hjæl - pen er
 Lad væ - re, vi e - re u - du - lig, hvil - ket er nok som be -
Fine.
 sendt. Be - gæ - re vi me - re, vort Ho - ved, end Naa - de, som
 kendt.
D. C. al Fine.
 baa - de er lo - vet og dy - re og su - re for - tjent.

130. Vor Tro kan gennem alle Baand.

Poul Jespersen, Humlum.

Vor Tro kan gen - nem al - le Baand og Mur og Klip - per
 træ - ge, hun har Guds Al - magt selv i Haand til Sa - tans Magt at
 spræn - ge; kan du slet in - tet? kan du tro, saa kan du al - ting
 tvin - ge, og al din Modstand skal i - to som Traad for Il - den sprin - ge.

131. Vor Trængsel, hvor besværlig.

(Jeg raaber fast, o Herre).

Provst Møller, Ølby.

Vor Træng - sel, hvor be - svær - lig den og - saa sy - nes kan,
 er for Guds Folk en her - lig og u - skat - ter - lig Stand.
 Vor Træng - sel, vi som tri - ne i Je - su Fod - spor ned, vor
 stør - ste Trang og Pi - ne er i - del Her - lig - hed.

132 a. Vægter, vil det mørke Rige.

P. Odgaard, Thyholm.

Væg - ter! vil det mør - ke Ri - ge ej bort - vi - ge?

Væg - ter! vil den sor - te Nat Mørk og Mulm af mi - ne
 Sin - de ej for - svin - de? Faa vi ik - ke Da - gen fat?

132 b. Vægtør, vil det mørke Rige.

Freylinghausen og Pontoppidans Salmebog.

Væg - ter, vil det mør - ke Ri - ge ej bort - vi - ge?
 Væg - ter! vil den sor - te Nat, Mørk og Mulm af mi - ne Sin - de
 ej for - svin - de? Faa vi ik - ke Da - gen fat?

133. Vær lystig i Herren.

Freylinghausen.

Vær ly - stig i Her - ren, hans Du - e og Duk - ke, med
 Din Je - sus dig gi - ver mod Jam - mer og Suk - ke Ret -
 di - ne Bru - de - klæ - ders Pragt! din Synd den bort -
 fær - dig - he - dens høj - e Dragt; at in - tet dig
 ta - ger han med sit Blod, de Plet - ter og Ryn - ker, som
 na - ger fra Haand til Fod,
 Sjø - len for - skrækker, din Je - sus med Pur - pur og Skar - la - gen dæk - ker.

134 a. Vær trøstigt, mit Hjærte.

Aanum Sypiger, Skern.

Vær trø - stig, mit Hjær - te, be - drøv dig ej mer, tænk,
at dig til Bed - ste dig al - le Ting sker; vil Gud det for -
ord - ne, lad ly - ne og tord - ne, saa kom - mer dog
So - len om - si - der i - gen, kun der - for fri - mo - dig, og Sor - gen kast hen!

134 b. Vær trøstigt, mit Hjærte.

Stine Pedersen, Ommel.

Vær trø - stig, mit Hjær - te, be - drøv dig ej mer, tænk,
at dig til Bed - ste dog al - le Ting sker; vil Gud det for -
ord - ne, lad ly - ne og tord - ne, saa kom - mer dog So - len om -
si - der i - gen, kun der - for fri - mo - dig, og Sor - gen kast hen!

134 c. Vær trøstigt, mit Hjærte.

Freylinghausen og Pontoppidans Salmebog.

Vær trø - stig, mit Hjær - te, be - drøv dig ej mer, tænk,
at dig til Bed - ste dog al - le Ting sker; vil Gud det for -

ord - ne, lad ly - ne og tord - ne, saa kom - mer dog So - len om -
 si - der i - gen, kun der - for fri - mo - dig, og Sor - gen kast hen!

135. Her vil ties.*

(Dig, min søde Skat, at møde).

Hjorts Salmebog (1843).

Her vil ti - es, her vil bi - es, her vil bi - es, o
 sva - ge Sind! Vist skal du hen - te, kun ved at ven - te,
 kun ved at ven - te, vor Som - mer ind. Her vil ti - es,
 her vil bi - es, her vil bi - es, mit sva - ge Sind!

136. Op, Hjærte, op med Frydeskrig.

(Jeg beder Dig, Fader i Himmerig).

Pontoppidans Salmebog.

Op, Hjør - te, op med Fry - de - skrig! Lad Freds - ba -
 su - ner hø - res! Gud Fa - ders Søn af Him - me - rig er kom - men
 ned til mig, som os saa yn - de - lig ved Eng - le - sangkund - gø - res.

* Denne og de to følgende Melodier er ved en Uagtsomhed ikke kommen til at staa paa deres bogstavordnede Plads.

137. O, syndig Flok.

(Kristus kom selv til Jordans Flod.)

Weyses Koralbog.

O, syn - dig Flok, hvo er det, som i Ør - ken paa dig
 Giv Agt der - paa og tænk dig om, før du for Dø - den

kal - der? vend om fra Ver - dens Sind, din syn - dig Lyst at
 fal - der;

bry - de, saa sandt du vil i Him - len ind og e - vig Glæ - de

ny - de, lad Be - drings Taa - rer fly - de.

I. Al Herlighedens Herre.

Al Her - lig - he - dens Her - re, vor Fa - der A - brams Gud,
som jeg har glemt des - vær - re og un - der - traadt Dit Bud,

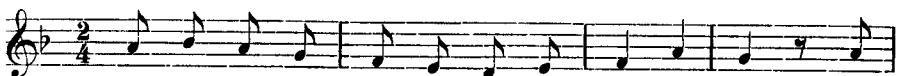

Du I - saks Frygt, som jeg har fryg - tet il - de, Du Ja - kobs

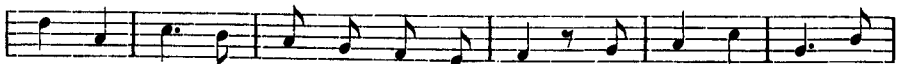

Li - vets Kil - de, som jeg har al - drig søgt.

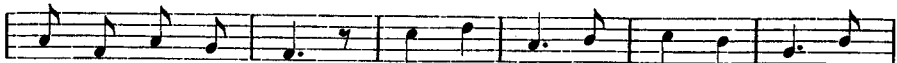
II. Daarlig Mand fik bygt paa Sand.

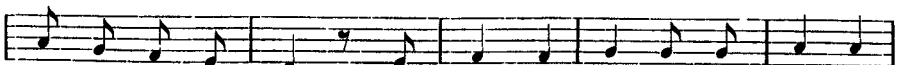
1. V. Daar - lig Mand fik bygt paa Sand, et Rov for Vand, dog
2. V. Je - su, und en sa - lig Stund! Ja Sand - heds Mund, jeg

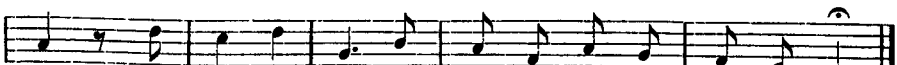
sad han glad og pri - ste sin For - stand, til Flo - den kom og
har saa klar der - for i Or - det Grund; men at jeg maa kun

slog ham Hu - set om. Go - de Gud! I Dø - dens Slud, ak,
byg - ge fast der - paa. Naa - dens Pagt, i Or - det smagt, for -

ak, hvor saa det ud! Ja, Ver - dens Vis - dom den sank med
ag - ter Dø - dens Magt. Ja, vist gør Je - sus Din Død min

Stank, dens Raad med Graad, dens Fryd med Ug - lens fæ - le Lyd.
sød, Din Lejr min Sejr, Din Strid min Krans til e - vig Tid.

III. Den høje Gud.

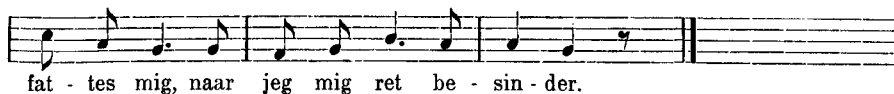
Den høj - e Gud, som til min Suk sig bøj - er, min Sjæl og
 Sind med Fry - de - sang op - høj - er, mit Hjør - te fuldt af
 Glæ - de væl - der ud, for - di han er min hjær - te - sø - de Gud.

IV. Der Mennesket var gjort.

Der Men - ne - sket var gjort af Gud til no - get stort, hans
 der skul - de i - de - lig i Sjæ - len vi - se sig med
 Bil - le - de at bæ - re, da brag - te Sa - tan
 Him - mel - glans og Æ - re,
 al den Her - lig - hed til Fald, ved A - dam at be - snæ - re.

V. Det er den daglig Trøst.

Det er den dag - lig Trøst, hvor - med jeg un - der - træ - der al For -
 træd, ja Synd og Død og Sa - tan o - ver - vin - der, jeg
 har min Gud i Hjør - tet fat, og Him - len er min e - gen Skat; hvad

fat - tes mig, naar jeg mig ret be - sin - der.

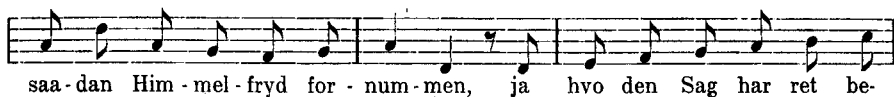
VI. Det er et lifligt Ord.

Det er et lif - ligt Ord, at Je - sus selv er kom - men, at

Gud vort Kød paa - tog, at Ver - dens mør - ke Jam - mer - krog har

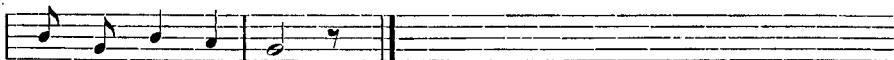
saa - dan Him - mel - fryd for - num - men, ja hvo den Sag har ret be -

tænkt, maa nok vor Gud et Of - fer brin - ge, at Hjør - tet kan

i Li - vet sprin - ge, for - di han os sin Søn har skænkt, det

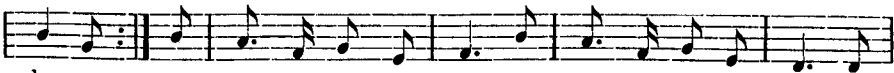

er et lif - ligt Ord.

VII. Du Djævel, skal den Glæde ej.

Du Djæ - vel, skal den Glæ - de ej af Je - su Lem - mer
at du dem til din fal - ske Vej fra Je - su skol - de

hø - re,
fø - re, Gud var dig ik - ke nok, du med din sor - te Flok, din

Løgn og E - gen - hed dig fra Vor - her - re sled, vi vil - le hosham bli - ve.

VIII. Du est, opstandne Sejershelt.

Du est, op-stand - ne Sej - ers - helt, Op - stan - del - sen og
som fø - rer Fred fra Gra - vens Telt og har Dig selv os

Li - vet, gi - vet; før varst Du død i Gra - vens Skød, nu
har Du, Sej - ers - kæm - pe, dog Dø - den vidst at dæm - pe.

IX. En god Samvittighed.

En god Sam - vit - tig - hed i Kri - sto ny - der Fred med
den bor paa Fri - heds Grund og taa - ler in - gen Træl - doms

Gud og er et dag - ligt Gæ - ste - bud, som gør os Ver - den led;
Ris, den ved af Sand - heds Mund sin Ret til Pa - ra - dis.

Men her maa Tro og Kær - lig - hed staa al - tid frisk paa Vagt; thi
el - lers er Sam - vit - tig - hed for - raadt i Fjen - dens Magt.

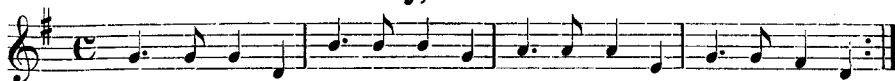
X. En Kristen har et Kæmpemod.

En Kri - sten har et Kæm - pe - mod og Kræf - ter til at
han fej - er Ver - den, Kød og Blod og Sa - tan selv til

stri - de, ind - vor - tes og ud - vor - tes Tog han u - øp - hør - lig
Si - de;

fin - der, dog al - ting o - ver - vin - der.

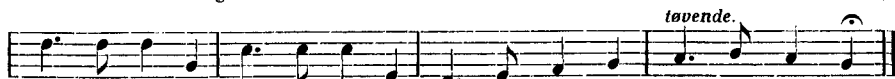
XI. Fly, min Aand.

Fly, min Aand, og bryd med Styr-ke ud af A-dams Ly-sters Mør-ke,
kæmp dig gen-nem Sa-tans Pi-le ind i Pa-ra-di-sets Hvi-le,

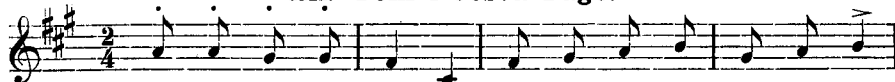

hvor man haan- lig un-der-træ-der den-ne Ver-dens raad-ne Glæ-der,

re-ne Aan-der kys-ses, smykket og fra Ver-dens Lyst und-ryk-kes

XII. Folk i Josva Dage.

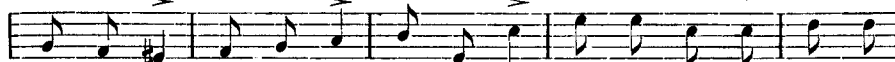

1. V. Folk i Jos-va Da-ge kun-de dra-ge gen-nem Flod,

2. V. Skul-de nu da det-te ik-ke sæt-te os i Brand,

tør paa Fod, som til-ba-ge gik sig selv i-mod. Her-rens Hær
Mand for Mand, og den ret-te Tro-ens Hel-te stand? Os har toed

tog da hver By i-sær ind med Sværd. Dis-se Gæ-ste slog de
Daa-bens Flod, Søn-nens Blod det gør Mod. Hi-ne ba-re Telt og

bed-ste, dø-de, kvæ-ste, ja de blå-ste Mu-ré ned,
ra-re Of-fer-ska-re, som kun va-re Skyg-gen, da

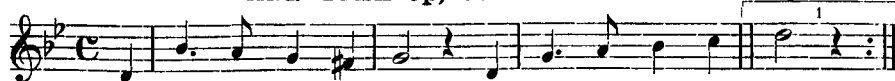
lidt langsommere.

alt ved Tro, hvil-ket jo den gan-ske Ver-den ved.

vi saa klar Man-den har. Hal-le-Hal-le-lu-ja!

XIII. Frisk op, beklemte Sind.

Frisk op, be-klem-te Sind, kast med et Hel-te-mod
din Sorg i Vejr og Vind, det ko-ste Liv og

Blod; lad dig ej paa nogen Si-de af din Fjendes Magt be-stri-de.

XIV. Frisk op til Fryd.

Frisk op til Fryd, alt Kri - sten-blod, at Je - sus op fra
og gen - nem Mord og Grav og Død med Gud - doms Kraft og

Dø - de stod, Hal - le - lu - ja lad klin - ge da al
Styr - ke brød.

Ver - den om, at han med Liv fra Dø - de kom.

XV. Frisk, Zion, paa vor Vagt.

1. V. Frisk, Zi - on, paa vor Vagt! Lad in - gen gaa for - sagt,
2. V. Min Sjæl! Kun stil - le da, hvad vil dig skil - le fra

tænk paa Je - su Kær - lig - hed som en høj og her - lig Ed,
Je - su Skød og øm - me Sind? Lad U - lyk - ker strøm - me ind,

ja sit Blod har sat i Pant paa, at vi vandt. Tro i Kors sig
Dra - gen, som vil skæn - de dig, skal bræn - de sig. Krist - ne de - res

ø - ve maa, frisk mod brø - lend' Lø - ve gaa, om den skal sin
Sæ - de - frø ud - i Ti - dens Næ - de strø; der er tit en

> rall. > *p a tempo.*

Prø - ve staa. Ja, om Haa - bet og - saa brast, da i Haa - bet
Grø - de - sø. Sæ - den dør, men si - den staar op i - gen i

dog staa fast, lig i Il - den pi - ne - fuld det fi - ne Guld vor
bli - den Vaar. Der er Som - mer - høst og Lyd af Lyst og Fryd. Flød

Je - sum føl - ge maa paa bru - send' Bøl - ge gaa og
al - le - veg - ne Blod, er det at reg - ne mod den

ka - ste al - le Aa - rer frem gen - nem Nød med Taa - rer hjem,
e - vig Æ - rens Pri - ses Lyst i Guds Pa - ra - di - ses Høst?

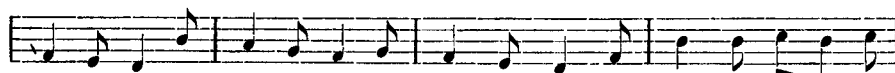

staa som Mur og Bjær - ge tro paa Vær - ge - bro.
Naar de Fry - dens Strøm - me vi skal svøm - me i.

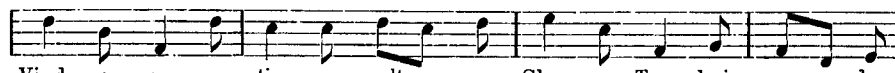
XVI. Hvad ser min Sulamit?

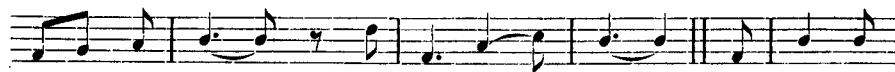
Brudg.: Hvad ser min Su - la - mit, da Luf - ten er end -

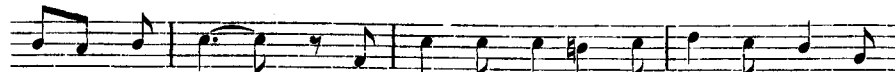
nu saa fuld af Vin - ter - sne - ens Gy - se - kuld? Hvi luk - ker du da

Vind - ve op og stir - rer alt paa Sky - ens Top, hvi gør du

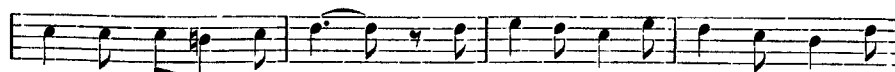
det saa tit, min Su - la - mit? *Brud:* Jeg staa kun

her at se, naar Stjer - ner - ne ved Dommens Knald er

kommen først paa Fald, hvor - dan det da vil sne. Far

hen, som Fug - len fløj, du Vin - ter - bo - lig, nok for mig! Jeg

ag - ter ej at fæ - ste dig, jeg har mit Rej - se - tøj.

XVII. Hvo i Hjærtet ret vil finde.

Hvo i Hjær-tet ret vil fin-de den-ne sø-de Him-mel
stand, Je-sum Kri-stum, Gud og Mand, ud-i Sjæ-len at op-
rin-de, Skrif-tens Bog han sø-ge maa, der er den-ne Skat at faa.

XVIII. I arme Kvinder.

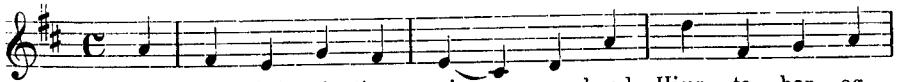

1. V. I ar-me Kvin-der, hvor-for saa vaa-de Kin-der, saa vaa-de
2. V. Vel-kom-men sø-de Guds Søn, vort Liv fra Dø-de, vort Liv fra
Kin-der, hvad skal den Ur-te-kram? Jeg si-ger San-den! Han
Dø-de, fra Kors, fra Strid og Grav! Du slap fra den-nem og
er i-gen op-stan-den, i-gen op-stan-den, det slag-te-de Guds
vi med Dig i-gen-nem, med Dig i-gen-nem Din Pi-nes rø-de
Lam. O, 1. { Tak, vort Liv det sø-de, Tak, Tak Du for os dø-de, Du
le-ver vi til-li-ge, saa læng' Du har et Ri-ge, Du
Hav. Thi 2. { hvad Dig ve-der-fo-res, er vist i Tro-en vo-res, i
Mar-ter, Sværd og Bu-e, men naar skal vi Dig sku-e, skal
for os dø-de, Hal-le-lu-ja, vi véd: Du
har et Ri-ge i
Tro-en vo-res. Nu har vi Fre-den her, trods
yi Dig sku-e, som

Tid og E - vig - hed.
hav - de os saa kær?

XIX. I Dag skal alting sjunge.

I Dag skal al - ting sjun - ge, hvad Hjør - te har og

Tun - ge, Sink og Ba - sun her frem! Se, se, hvor Je - sus

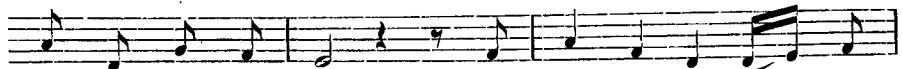

fa - rer med Se - ra - fi - me - ska - rer i - gen - nem Sky - en hjem.

XX. I fremmed Land.

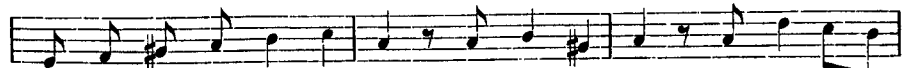
1. V. I frem - med Land og fat - tig Stand der rin - der tit en
2. V. Dog Ti - den gaar og En - de faar, o Gud ske Lov, men

Strøm af Øj - ne - vand. Af slet Kvar - ter man
mil - de Frel - ser, naar? Hvert Øj - e - blik, ja

ha - ster mer og mer og hjem - ad ser til Zi - ons Fry - de - slot, min
hver en Aa - re - pik gør Læng - sels - Nik, o min Im - ma - nu - el! Jeg

sø - de Ro og Re - ko - both, o der er godt. Hvor læn - ge
læn - ges ef - ter Dig i - hjel, det ser Du vel. Hvor læn - ge,

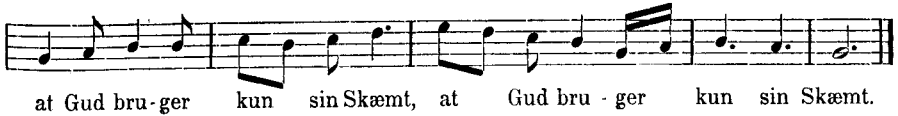
skal min sor - te Taa - re - sky dig van - de, Bo - chims Dal?
ak hvor læn - ge bi - er dog vor sø - de Sam - lings - dag?

XXI. I Sjæle.

I Sjæ - le, som i - gen saa il - de har ta - get Syn - dens
 Byr - de paa, end - nu mens Naa - den er at faa, end - nu og før det
 er for sil - de, en - hver fra si - ne Syn - der fly, at e - ders
 Van - dring bli - ver ny.

XXII. Jammer har mig plat omgivet.

Sjælen: Jam - mer har mig plat om - gi - vet, Sor - rig er min
 An - gest er min Del i Li - vet, Hjør - tet bæ - ver
 Klæ de - dragt. Gud mig har for - ladt i Vre - de,
 og er svagt. Her er in - gen Trøst til - re - de,
 Sor - gen har for stor en Magt, Sor - gen har for stor en Magt.
Jesus: Kæ - re Sjæl, hold op at kla - ge! To - nen alt for
 So - len i de mør - ke Da - ge sy - nes bor - te,
 højt er stemt, ses dog si - den at op - rin - de,
 død og glemt, saa skal du en - gang be - fin - de,

XXIII. Klag dig ikke.

Klag dig ik-ke for Mad og Drik-ke, alt mens Klip-pen
kun er i Stand. Skal end Øj-e hart, hart for-døj-e Ør-kens
Taa-ge, Damp og Sand; klag dig ik-ke for Mad og Drik-ke, alt mens
Klip-pen kun er i Stand.

XXIV. Klapper nu med Haand.

Klap-per nu med Haand, al Jor-dens Ska-rer sjun-ger
som for-fær-de-lig i Sky-en fa-rer, din Mo-
him-mel-højt, at Gud er stor, den som la-der dem, os
nark, du he-le Ver-dens Jord,
ha-der, stæn-ges un-der vo-re Fød-der ned, og som hjem-me har i
Gem-me Him-lens he-le Arv at de-le med sin dy-re Me-nig-hed.

XXV. Min nok beklemt Aand.

Min nok be - klem - te Aand! Kast bort din Træng - sels
 Baand og stræb at væ - re stil - le, at din for - styr - de
 Vil - le gaar Fjendens List for - bi. Du kanst i Sor - gens Vin - de den
 sag - te Lyd ej fin - de, som Je - sus hvi - ler i.

XXVI. O, alle Tings Monark!

O, al - le Tings Mo - nark, til hvil - ken ret at tje - ne
 sig al - le Se - ra - fim i Yd - myg - hed for - e - ne,
 kast af Din høj - e Her - lig - hed et naa - digt Øj - e paa mig ned!

XXVII. O Du, den jeg længes efter.

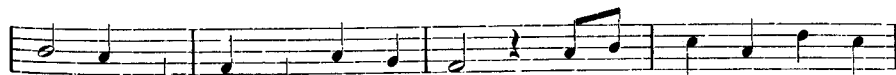
(Bort, I kødelige Tanker.)

O Du, den jeg læn - ges ef - ter, Du ud - kaar - ne og ud -
 Ak, for - len mig dog de Kræf - ter, at jeg kan Dig højt op -
 valg - te sø - de Brud - gom, hør min Bøn! al - ler - lif - lig - ste Guds Søn.
 høj - e, al - ler - lif - lig - ste Guds Søn,

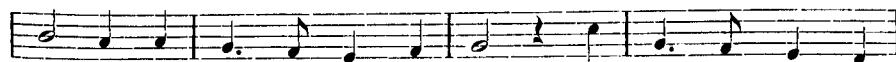
XXVIII. O, hvilket Himmelvand.

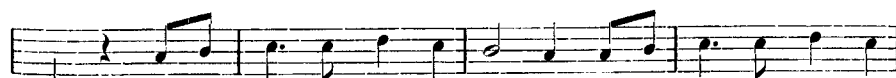
1. V. O, hvil - ket Him - mel - vand og Naa - de - væld er
2. V. Du Naa - de - Dag - ning est, mit Haa - bes Mor - gen -

Daa - ben, hvor - i jeg sku - e kan liv - ag - tig Him - len
rø - de; min før - ste Fry - de - fest kan alt mit Liv for -

aa - ben! Der fandt jeg først mit Navn, der tog mig Gud i
sø - de. Hvi skul - de ej be - staa, hvad plan - tet er ved

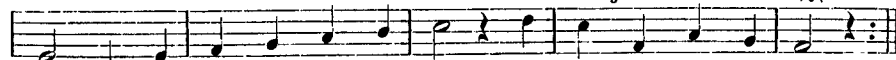

Favn, med Kri - sti Blod be - stænk - te og Aan - dens Naa - de
Aa? Thi er jeg vel til - mo - de ved Her - rens Hu - ses

skænk - te. O dy - be Vand, for - di den al min Nød ned -
Go - de. Men Je - su, selv for - lén, at og Din Kir - ke -

langsommere.

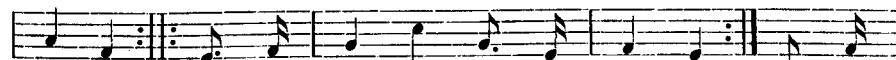

sænk - te, o sø - de Stund, hvor - i jeg baa - ren blev saa fri.
po - de i Dom - men er en ren min Vin - stoks Arv og Gren!

XXIX. Op og smyk dig, Sjæl.

Op og smyk dig, Sjæl, med Glæ - de ud fra Syn - dens mør - ke
frem til Ly - set, hid at pran - ge glad i Gud med Fry - de -

Sæ - de; Den, som al - le Eng - le - fry - der, den, som
san - ge! dig i Dag til Gæst ind - by - der;

Him - len har i Væl - de, la - der sig hos dig an - mæl - de.

XXX. Op, op min Aand!

Op, op min Aand fra he - le Ver - dens Ri - ge! Op, Sjal og Hjer - te,
 Sind og Mod! Alt hvad jeg er og har, slaar an til - li - ge
 hvert Aan - de - drag og Draa - be Blod! Op - høj - er A - dams
 og al - le Him - les
 Slæg - ters Trøst Slaar an af y - der - ste For - mu - e i
 Him - le - lyst!
 Kær - lig - he - dens ly - se Lu - el

XXXI. Raaber, ak raaber!

Raa - ber, ak raa - ber en - hver, som kan raa - be! Raa - ber: Ho -
 san - na med Glæ - de og Sang! Raa - ber, saa læn - ge, som
 Hjer - tet kan haa - be, raa - ber Hal - le - lu - ja tu - sin - de Gang.

INDHOLD.

	Nr.
A dam gik i Frydens Lund.....	1
Ak, Fader, lad Dit Ord.....	2
Ak, maatte hun sin Jesum skue ..	3
Ak, min Rose visner bort ..	4
Ak, vidste du, som gaar.....	5
Aldrig jeg mere paa Verden ..	6 a og b
Al Herlighedens Herre ..	Tillæg I
Al Pris og Lov og Ære ..	7
Allerstørste Præst ..	8
Amen! Jesus han skal raade.....	9
Arme Skrog gaar i Tog ..	10
Armod volder mig at skrige ..	11 a og b
B ort, Verden, af mit Sind og Øje.....	12
D aarlig Mand fik bygt ..	Tillæg II
Den elskte Jerusalems Længsel ..	13 a og b
Den høje Gud ..	Tillæg III
Den sagte Bevægelses liflige ..	14
Den Sjæl, som Gud i Sandhed ..	15 a og b
Den snævre Vej er bred nok ..	16
Den, som der vinder.....	17 a og b
Den, som Gud har født ..	18
Den store hvide Flok ..	19 a og b
Den Tid gaar an ..	20 a og b
Den Vej gaar vist til Himmerige ..	21
Den yndigste Rose er funden.....	22
De Ord, som Du mig lader høre ..	23
Der Mennesket var gjort ..	Tillæg IV
Det er den daglig Trøst.....	— V
Det er et lifligt Ord ..	— VI
Det koster ej for megen Strid.....	24
Det koster mer, end man.....	25 a, b og c
Dine Vunders Hule ..	26
Drag, Jesu, mig ..	27 a og b
Du arme Støv.....	28
Du Djævel skal ..	Tillæg VII
Du est, opstandne.....	— VIII
Du Hjærtens Fryd ..	29

	Nr.
En god Samvittighed.....	Tillæg IX
En Kristen har et Kæmpemod.....	— X
Er jeg da her alene.....	30
Et er nødigt.....	31 a, b, c og d
F ar dog fort.....	32 a og b
Far her ud, urene Aand.....	33
Farvel, min Sjæl.....	34 a, b og c
Fred i Jesu Død.....	35
Fly, min Aand.....	Tillæg XI
Folk i Josva Dage.....	— XII
Frisk op, beklemte Sind.....	— XIII
Frisk op til Fryd.....	— XIV
Frisk, Zion, paa vor Vagt.....	— XV
G ak hen i Getsemane.....	36
Guds igenfødte ny levende.....	37
Guds Søn har gjort mig fri.....	38 a, b, c og d
Gud skal alting mage.....	39
H alleluja, tusind Gang.....	40
Her er nyt fra Dødens Porte.....	41
Her opad, I Døde.....	42
Her vil ties.....	135
Hjærte Fader, straf mig ej.....	43 a og b
Hvad blev der liden Tab.....	44 a og b
Hvad er det godt at lande.....	45 a og b
Hvad er det godt i Jesu.....	46 a og b
Hvad ere de Kristne.....	47 a, b og c
Hvad ser min Sulamit.....	Tillæg XVI
Hvo i Hjærtet ret vil finde.....	— XVII
Hvor er saadan en.....	48 a og b
Hvorledes gaar det her.....	49 a, b og c
Hvor lystig, sød og yndig.....	50
Hvor skal jeg vel Lindring finde.....	51
Hvo vil mig anklage.....	52
Hør dog, o hør.....	53 a og b
I arme Kvinder.....	Tillæg XVIII
I arme Syndre, op.....	54
I Dag skal alting sjunge.....	Tillæg XIX
I fremmed Land.....	— XX
I Herrens udvalgte.....	55 a og b
I Hælen Sværdet følger.....	56
I Jomfruer, I kloge.....	57
I Lemmer, hvis Hoved.....	58
I prægtige Himle.....	59
I Sjæle, som igen saa ilde.....	Tillæg XXI

	Nr.
I, som af Syndens Søle vækkes	60
J ammer har mig plat omgivet	Tillæg XXII
Jeg gaar i Fare, hvor jeg gaar	61
Jeg ser Dig, søde Lam	62 a, b, c og d
Jesu, al min Fryd og Ære	63 a og b
Jesum, Jesum, Jesum sigter	64
Jesu, hvor er Livets Kilde	65 a og b
Jesu, naar jeg Sindet ned	66
Jesu, Sjælens lyse Dag	67 a og b
Jesus han er Syndres Ven	68
Jesus mig alting er	69
K lag dig ikke for Mad	Tillæg XXIII
Klapper nu med Haand	— XXIV
Kom, Helligaand	70
Kom, Regn af det høje	71
Korset vil jeg aldrig svige	72
Korsfæste	73
Kraft udaf det høje	74
Kunde du dog ikke vaage	75 a og b
Kun frisk derind	76 a og b
Kærligheden kunde	77
L ader os vor Herre prise	78
Langt oven for den Taagesky	79 a, b, c og d
M er end honningsøde	80
Midt igennem Nød og Fare	81
Min Aand er lystig	82
Min Brudgom, den liffige	83
Min Fader, fød mig til	84 a og b
Min Jesu, min Lives	85
Min nok beklemt Aand	Tillæg XXV
Min Sjæl, hvo vilde være	86 a og b
N aar mit Øje	87 a og b
Nej, det er ej saa let	88
Nu, da til Lykke	89
Nu det gamle Aar	90 a og b
Nu har jeg vunden	91 a og b
Nu Verdens Rige	92 a og b
Nærmer kun eder	93
O , alle Tings Monark	Tillæg XXVI
O, blide Stad	94
O, Du den, jeg længes efter	Tillæg XXVII
O, Du min humanuel	95 a, b og c
O, Helligaand, mit Hjærte	96
O, hvilket Himmelvand	Tillæg XXVIII

	Nr.
O, hvor rigtig	97
O, Jesu, min Brudgom	98 a og b
O, min Kærlighed	99
Op dog, Zion	100 a, b og c
Op, hen op til Fryd	101 a og b
Op Hjærte, op med Frydeskrig	136
Op, I Kristne, rustet eder	102
Op, min Aand, nu fra	103
Op og snyk dig	Tillæg XXIX
Op, op min Aand	— XXX
O, slagted' Lam	104
O, søde Jesu	105
O, søde Naadestand	106
O, syndig Flok	137
Overmaade fuld af Naade	107
P aaskemorgen	108
R aaber, ak, raaber	Tillæg XXXI
Ro er Sjælens bedste Skat	109 a og b
S aa kom, o Jesu	110
Saa sød er Jesu Hyrdefavn	111 a og b
Se, Dagen bryder frem	112
Se dig Zion vidt	113
Se, hvor klarer det nu op	114 a og b
Sjung Hjærte, sjung	115 a og b
Skal vi ustridig hist	116
Solskivens Streg	117
Som købte og døbte	118
Stille er min Sjæl	119
Store Profete	120
Sulamit lille	121
Synder, hvad er Klokken	122
Søde Jesu, hvilken Flid	123
T riumpf, Triumpf	124 a og b
U opøselige Kilde	125
V el den, der véd	126
Vil du have Ro	127
Vor Jesus kan ej noget Herberg	128
Vor Klippe vi slippe umulig	129
Vor Tro kan gennem alle Baand	130
Vor Trængsel, hvor besværlig	131
Vægter, vil det mørke Rige	132 a og b
Vær lystig i Herren	133
Vær trostig, mit Hjærte	134 a, b og c